

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 108 Subject Literature

Name of MSS Amritsara Ustati etc.
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਾ ਉਸਤੀ ਆਦਿ

Author Ram Parkash

Period Samvat 1903 Folios 67 (66+1)

Script Gurmukhi Source B. Gulab Singh

Missing Folios -

(1) ਮਾਧਿਤਸਰ ਦੀ ਉਸਤਤੀ -
 ਰਾਮ ਪੁਰਾਨ ਫਿਰਾਜੀ ਕੀਤੀ
 (2) ਗੋਗਲੀ 108
 (3) ਸਿਰਹਟੀ ਰਾਮ ਪੁਰਾਨ ਫਿਰਾਜੀ
 ਮੀ: 17-03
 (4) ਕੋਤਲੀਏ ਗਿਯਰ ਕਦਿਗਣੀ
 108 ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਲਾ
 ਸਤਕ 100 ਕੋਤਲੀਏ

108

A. no. 108

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰ ॥ ਮੁਤ ਸਰਜੀ ਕੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਮ ਹਿਸਦਿ ਵਾਸੀ ਨਾਕਿ ਤਲਿਖਤ

॥ ਵੇ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਪਦਰਜ ਉਰਧਰੇ ਨ ਮੋਬਾਰੀ ਬਾਰਾ ਅੰ

ਮੁਤ ਸਰਉ ਸਤਿਕਰੇ ਜਬਾ ਬੁਧਿ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਹੈ ਮੰਗਲ ਦਾ ਯਕ ਜੋਇ ॥ ਤਕੋ

ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਸਦਾ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾ ਸਕ ਜੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀਸੋ

ਭਾਉ ਦਰਸਦ ਨ ਸਭੁ ਜਨ ਕੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੰਦਰ ਸੀ

ਗੁਰੁ ਚੋਰਾ ਮਦਾਸ ਜਹੋ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰ ॥ ਮੁਤ ਸਰਗੁਰੁ

ਰਚੋ ਜਗੁ ਉਧਾਰਨ ਕਾ ਜਾਦਰ ਸਪਰਸ ਮੰਜਨ

ਕਿਯੇ ਪਾਪ ਜਾਂਹਿ ਸਭ ਭਾਜਾ ॥੪॥ **ਐਯੋ** ॥ ਰਾਮ ਸੁਦਾਸ ਗੁ
ਰੂ ਕਰਣ ਕਰ ਕਰਣ ਤਰਣ ਤਾਲਬੰਧ ਐਯੋ ॥ ਚਾਰ ਸੁ
ਓਰ ਸੁਪਾਨ ਬਨੀ ਜਿਹਿ ਉਪਰ ਪਾਵ ਪਬਿੰਦਨ ਫਾਐ ॥
ਗੰਥ ਧੁਨੀ ਕਰਹੈਂ ਸੁਗਨੀ ਮਿਲ ਬੁੰਗਨ ਬੁੰਗਨ ਮਾਹਿ ਸੁ
ਹਾਐ ॥ ਪਾਤਕ ਪੰਜ ਨਸਾਵਨ ਪਾਵਨ ਤਾਹਿ ਸੁਧਾ ਸਰਨ
ਮਧ ਰਾਐ ॥੫॥ **ਕਾਬਿਤੁ** ॥ ਐਸੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਮਾਹਿ ਨਾਇ ਸ
ਭੁ ਪਾਪ ਜਾਂਹਿ ਕਿਯੇ ਜਬ ਪਾਨਤ ਬਦੁਖ ਨ ਕੀਹਾਂ ਨਹੈਂ ॥ ੩
ਹੀਤ ਟਕਿਯੇ ਦਾਸ ਤਾ ਕੇ ਭਵਨਾਹਿ ਪਾਸ ਲਹੈ ਸੁਖ ਰਾਸ
ਮਾਨੈ ਸੁਭ ਗੁਨ ਖਾਨਹੈਂ ॥ ਗੀਗਰੋ ਮਤੀ ਪਯਾਗਤੀ ਰਬ

ਉਦਾਰਜੇਤੇਕਾਲਪਾਇਦੇਤਫਲਦੇਦੁਸਵਖਾਨਹੈ॥੧॥ ੦੨
 ਸਰਸੇਵੇਜੋਈਜੀਵਨਮੁਕਤੁਹੋਈ॥੨॥ ਮੈਨਸਿਦੇਹਕੋਈ
 ਸਦਫਲਜਾਨਹੈ॥੬॥ **ਜੋ** ਮੁੰਦੁਰੁਸਕੇਮਾਂਹਿਤੀਰਥਪਰ
 ਮਪੁਨੀਤਅਤਾ॥ਸਤਸਿਗਰੂਖੀਠਾਂਹਿਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਧ
 ਮਦਰਾ॥੭॥ **ਸ੍ਰੇਯਾ**॥ ਸਰਮਾਂਹਿਬਿਰਾਜਤਮੰਦਰਸ੍ਰਿਪੇਖਪੁ
 ਰੰਦਸੇਲਲਚਾਵੈ॥ਗਨਈਸਮੁਨੀਸਤਪੀਸਰਿਖੀਸ੍ਰਰ
 ਆਨਸਭੀਮਿਲਮੰਗਲਗਾਵੈ॥ਸੁਨਕਾਦਿਕਆਦਕ
 ਨਾਰਦਸੇਸਰਮੇਸਮਹੇਸਸਭੀਚਲਾਵੈ॥ਮਿਲਕੇਸਤੁ
 ਧਾਮਰਰੇਗੁਰੁਨਾਮਸੁਆਠਹਿਜਾਮਸੁਨੀਸੁਨਪਾਵੈ॥

८ **ਕਾਬਿਤੁ**॥ ਊਰੀਏ ਮਟਾਹੀ ਭਾਰੀ ਬਿਬਧ ਬਿਧਾਨ ਵਰੀ
ਤਾਮੇ ਚਿੰਤਕਾਰੀ ਕਾਰੀ ਗਰਕੀ ਸੁਧਾਰੀਐ॥ ਕਿੰਗਰਨ ਪ
ਤਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਸੁਬਿਰੇ ਜੇਛੁ ਬੁਕਲ ਸੋਕੀ ਕਲਤਲਲਤਦੇ
ਖੀਭਾਰੀਐ॥ ਸੁਦਰਸੁਬਾ ਗੀਜਾਂਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬੈਠ
ਬੇਕੀਰੋ ਕਠਸੁਛ ਜੇਛੁ ਤਹੇ ਮੁਮਈ ਸਾਹੀਐ॥ ਊਰੀਐਰ
ਪੰਨੇ ਮੋਤੀ ਹੀਰਨ ਜਤੁ ਤਮਤ ਜਗਮਗ ਜੇਤ ਜਾਂਕੀ
ਲਾਗਤ ਸੁਪਾਹੀਐ॥ ੬॥ ਕਨਕ ਕੇਖੀ ਭੇਸ ਭਛਤੁ
ਕਨਕ ਹੁੰਕੀ ਬੀਚ ਬੀਚ ਗੂਲ ਫੂਲ ਤਾਮੇ ਜੋਲ ਠਾਏ
ਐ॥ ਚਾਰੂ ਚਾਰੂ ਲਾਗੇ ਦਰਹਾਟ ਕੇ ਪਾਟ ਬਰਸਿਦਰ

ਅਨੁਪਕਰਪਰਦੇਸ਼ਕਾਏਏ। ਜਦਕਿਕੀ ਬਿਤਨਤਨੀ ३
 ਹੀਰੇਮੋਤੀਲਾਲਮਨੀਪਾਂਤਨਕੀਪਾਂਤਜਹਾਂਸਬਜੇਸੁ
 ਹਾਏਏ। ਅੰਧਤ੍ਰਿਕੇਦਰਮਾਂਹਿਦਰਪਨਲਾਗੇਤਾਹਿਉ
 ਪਮਾਕਹੀਨਜਾਂਹਿਪੇਖਮਨਭੁਏਏ। ੧੦॥ ਕੀਚਨਸਿੰਘ ॥
 ਸਨਬਰਾਸਨਸੀਗ੍ਰਿਥਜੁਕੋਥੈਠਾਢਿਗਗ੍ਰਿਥੀਪਢਪ ॥
 ਠਕੋਸੁਨਾਵਤੇ। ਬਰੇਬਰੁਭਾਗੀਯੋਗਯੰਗਅਨੁਰ
 ਗੀਤਮਾਗੀਸੁਨੇਬਚਨਾਂਮਤਸੁਮੈਨਮੇਬਸਾਵਤੇ
 ਹੋਮਕੋਜਰਾਵਜਰੇਛੁਤਸੁਬਿਰਜੇਛੁਬਸੁਦਰਸੁਚ ॥
 ਰੁਕਰਚਮਰਹਲਾਵਤੇ। ਧੁਪਦੀਪਪਹੁਪਸੁਕੁਆਰ

ਤੀਉਤਾਰੈ ਨਿਤ ਅਖਿਨਾ ਕਿਧੁ ਨੀਘੰਟਾ ਨਾਦ ਕੋ ਬਜ
ਵਤੇ ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰ ਸਭਾ ਕੇ ਬੀਚ ਸੁੰਦਰ ਜਾਨ ਬੈਰੇ
ਕਰੈ ਕਲਗਾਨ ਸੁਗੁਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਨੀ ॥ ਬਾਜਤ
ਸੰਗੀਤ ਤਾਰਗਰਾਗੀ ਉਚਾਰ ਅਸਾਜੂਕੀਵ
ਰਪੜੈਂ ਅਸਕੋ ਪੁਜਾਵਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਿਗਾਧੁਨੀ
ਬਾਜਤ ਮਹਾਨ ਗੁਨੀ ਸਰੰਦੇ ਸਤਾਰ ਸੁਰਲਾਗਤ ਸੁ
ਹਾਵਨੀ ॥ ਭੁਨਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸੁਹੋਤਕਾਮ
ਐਸੇ ਗੁਰਧਾਮ ਕੋ ਸੁਸੇਵੇ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਵ
ਡੇਵਰ ਭੂਪਾ ਏਸੀ ਸਕੋ ਨਿਵਾਵੈ ਤਾਤਿਤ ਹੀਕੀਚ

ਰੰਨਪੁਰਗੁਲਕੋਲਗਾਵਤੇ। ਕਰੈਪੁਕਰਮਾਕਰਜੋਰ ੪
 ਦੇਉਠਦੇਰਪੈਲਾਵੈਜੋਕੜਾਹਿਅਰਦਾਸਕੋਕਰਾਵ
 ਤੇ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਰਤਾਪਆਜੁਪਾਯੋਦੇਸਦੇਸਰਾਜਸੰਤ
 ਗਏਭਾਜਕਹੂੰਦੂਢੇਹੂੰਨਪਾਵਤੇ। ਕਹੇਸੁਪਕਾਸਰਾ
 ਮਪੂਰਨਸੁਹੇਤਕਾਮਐਸੇਗੁਰਧਾਮਮੇਜੁਪੀਤਕਰ
 ਆਵਤੇ॥੧੩॥ **ੴ** ਏਕਪਹਰਜਬਦਿਨਰਹੇਸਭੁਮਿ
 ਲਾਵੈਜਾਨਾ। ਸਿੰਘਸੂਰਮੇਸਿਤਜਨਗਮਾਨੀਗੁ
 ਟੀਨਿਧਾਨ॥੧੪॥ ਰਊਕੀਚੋਕੀਬਿਖੈਹੋਤਸਬਤੋ
 ਸਮਾਜਾਮੁਦਤਮੁਨੀਸਗਲੇਗੁਨੀਉਰਅਨੰਦਦਰ

ਸਾਜਾ॥੧੫॥ **ਕਾਬਿਤੁ॥** ਬਹੁੜਸਾਰੀਆਨੀਆਵੇਬਰੋਸ
ਨਮਾਨਪਾਵੇਗੀਬਕੇਸਮੀਪਬੈਠਗਮਾਨਕੋਸੁਨਵ
ਤੇ॥ਸਬਦਕਰੈਉਚਾਰਤਾਹੀਕੋਕਰੈਵਿਚਾਰਕਿਯੇ
ਨਿਰਧਾਰਪਦਅਰਬਬਤਾਵਤੇ॥ਵੇਦਪਰਮਾਨਸੁ
ਪੁਰਾਨਕੀਲਿਆਵੈਸਾਖਜੁਗਤੀਅਨੇਕਨਵਿ
ਸ਼ਾਂਤਕੋਜਨਾਵਤੇ॥ਸੀਗੁਰੂਸਿਧਾਂਤਗੁਰੂਬੁਧਿ
ਮੇਕਰੈਅਰੂੜਸੁੰਦਰਅਮੁੜਜਨਮਨਮੋਲਿਆ
ਵਤੇ॥੧੬॥ **ਦਾ॥** ਅੰਸੇਹਰਿਮੰਦਰਾਬਿਖੈਆਪਕਰੈਹ
ਰਿਦਾਸਾ॥ਨਿਸਾਦਿਨਹਰਿਕੀਕਥਾਜਹਿਕੀਰਤਨ

ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਵਰਦਰਸ ਤੇ ਪਾਪ
ਤਾਪ ਮਿਟ ਜਾਂਹਿ ॥ ਜੋ ਮਨ ਧਰਹੈ ਕਾਮ ਨਾ ਸੋਵਾਂ ਛੁਤ
ਫੁਲ ਪਾਂਹਿ ॥ ੧੮ ॥ **ਸੋ** ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੈ ਹਰੀ ਜੋ ਇਹ ਰਤ ਜ
ਨੇ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭੁ ॥ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਤਿਹ ਹੋਇ ਕਰੇ ਪਾਨਾਇ
ਸਨਾਨ ਜੋ ॥ ੧੯ ॥ **ਸੈਫ** ॥ ਹਰ ਕੀ ਪਦੁ ਹੀ ਸਭੁ ਪਾਪ ਹਰੈ
ਜਬ ਅਗਇ ਸਨਾਨ ਸੁਪ੍ਰਤ ਕੀਯੋ ॥ ਸੁਖ ਸੀਤ ਤਹਿ ਬਸੈ
ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਕਰਨੇ ਮਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਲੀਏ ॥ ਹਰ ਪਾਨ ਧ
ਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਰੈ ਹਰੇ ਤਤਹਾਂ ਬਹੁ ਦਾਨ ਦੀਏ ॥ ਹਰ
ਮੰਗਿ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਪਿਯੋ ਹਰ ਹੀ ਸਨ ਤੇ ਸੁਖ ਮੋਖ ਜੀਏ ॥

੨੦॥ **ਕਬਿਤੁ॥** ਮੰਦਰਕੀਓਰਜਾਰੋਫਰਸਬਨਯੋਉਜਾਰੋ
ਜੇਤਪੀਤਅਰੁਨਕਾਰੋਫਟਕਲਗਾਏਪੈਂ॥ ਚਾਂਦਨੀਚਿ
ਦੇਏਜਾਨਦਾਰਮੈਦਿਏਪੈਤੰਨਬਰਨੇਬਰੋਖੇਵਨਸੋਰੁ
ਤਸੁਹਾਏਪੈਂ॥ ਬੀਚਬੀਚਕੀਚਨਕੇਬੀਗਲੇਸੁਧਾਰੇ
ਸਾਰੇਤੇਜਪੁਜਵਾਰੇਛਬਰਦਿਕੀਸੁਪਾਏਪੈਂ॥ ਅਯੋਬ
ਨਯੋਸੇਤਭਵਤਾਰਬੇਕੋਹੇਤਵਰਜੋਉਲਾਂਘਗਾਏਹਰਿ
ਜੁਕੇਮਨਭਾਏਪੈਂ॥ ੨੧॥ ਦਰਸਨੀਦੁਰਮਾਹਿਰਜਤਕ
ਪਾਟਤਾਹਿਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਹਿਕੋਨਸਮਠਾਇਏ॥
ਘੁਰਤਨਿਸਾਨਸੁਬਜੀਤੀਗਨਬੈਠੇਜਾਨਤਾਨਲੇਬਜ

ਵੈਮੁਨਿਮਨਕੋਚੁਰਾਈਏ॥ ਬਾਜੇਘੜਿਆਲਸੁਪਦੇਤ ੬
 ਸੁਭਦ੍ਰਸਕਾਲੜੀਰੇਕੇਸਮੀਪਜਾਇਸੀਸਕੋਨਿਦਾਇ
 ਏ॥ ਭੁਨਤਪ੍ਰਕਾਸਰਾਮਪੁਰਨਸਕਲਕਾਮਐਸੇ
 ਗੁਰੁਧਾਮਐਜੁਨਿਤਚਿਤਲਾਇਏ॥ ੧੨॥ ਬਰੇਦਰ
 ਬਾਰਜਹਾਂਲਾਗੇਵਰਬਾਰਤਹਾਂਬੈਠਤਅਕਾਲੀਸੁ
 ਅਕਾਲਗੁਨਗਾਵਤੇ॥ ਬਰੇਨਰਨਾਥਅਰਦਾਸਜੋ
 ਉਦੇਤਹਾਬਲੇਲੇਗੁਰਨਾਮਅਰਦਾਸਕੋਕਰਾਵ
 ਤੇ॥ ਸ੍ਰੀਅਕਾਲਜਸਹਾਇਸਦਾਅੰਗਸਿਗਰਹੇਐਸੇ
 ਵਰਦਾਕਸਭੂਕੋਸੁਸੁਨਵਰੇ॥ ਪੇਖੀਏਪ੍ਰਕਾਸਰ ੦

ਮਾਦਿਨਰਾਤਜਪੇਨਾਮਪੜੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਛ
 ਕਾਵਤੇ॥੨੩॥ਬਡੇਸਿੰਘਸੁਰਬੀਰਬੀਰਸਮਾਤੇਰਹੈ
 ਸਦਾਉਕਲਾਤਚਹੇਂਯੁਧਕੇਸਮਾਜਕੋ॥ਚੱਕ੍ਰਅੰਕਟ
 ਰਕਰਵਰਤੇਗਧੋਪਧਰੈਬੇਗਜਾਇਜਾਇਲਰੈਕ
 ਹੈਨਿਜਗਾਜਕੋ॥ਬਡੀਧੁਮਧਾਮਜਾਂਕੀਪ੍ਰਬਲਚ
 ਵਾਈਤਾਕੀਦੇਸਕੋਦਬਾਇਜਾਇਲੇਤਛੀਨਰਾਜ
 ਕੋ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਮਾਜਆਜਸੁੰਦਰਸੁਤੰਤਰਾਜਸੰਤੁਗ
 ਏਭਾਜਕੋ॥ਬਿਗਾਰੇਤਾਹਿਕਾਜਕੋ॥੨੪॥ੴ॥ਤ੍ਰਿਰਬ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਗਰਦਿਖੈਨਿਸਾਦਿਨਮੇਲਾਜਾਨਾਦੇਸਦੇਸ

ਕੇਨਾਰਿਨਰਕਗਸਿਨਾਨਗੁਦਗਾਨਾ॥੨੫॥ਸਾਖੀਕੋ ੭
ਚੋਕੀਚਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਿੰਘਸੁਜਾਨਾਸੀਗੁਰਸਬਦ
ਬਿਲਾਸਦਰਕਰਉਚੀਸੁਰਗਾਨਾ॥੨੬॥ਜੋ॥ਤਟ
ਤੀਰਥਪਰਆਨਲਗੇਗੋਦਰੀਗਮਾਨਕੀ॥ਪ੍ਰਸੋਤ
ਰਮਿਲਠਾਨਸੀਤਭੁਗਤਪੰਡਤਗੁਣੀ॥੨੭॥ਦੋ॥ਪ੍ਰਸ
ਨੇਤਰਉੱਤਮਕਥਾਉੱਤਮਜਨਕਜਾਨਾਹੈਸੁਗੋਦ
ਵੀਗਮਾਨਕੀਜਾਨਸੀਬੁਧਮਾਨਾ॥੨੮॥ਕਥਿਤੋ॥
ਸੁੰਦਰਸੁਜਾਨਜਾਨਆਨਗਮਾਨਦਾਨਬੈਠੇਦੇਦਵਿ
ਧਜਾਨਪਰਮਾਨਕੋਸੁਨਾਵਤੋ॥ਅਨਵੇਦਿਤੋਕਕਰ

ਵਿਧੀਜੁਨਿਖੇਧਧਰਆਤਮਾਅਨਾਤਮਾਤੇਭ੍ਰਿੰਨਸੁਦਿ
ਖਾਵਤੇ॥ਸਤਚਿਦਾਨੰਦਜੋਈਆਤਮਾਭੁਨਤਸੋਈ
ਅਸਤਜੜਦੁਖਸੋਅਨਾਤਮਾਬਤਾਵਤੇ॥ਤੰਤ੍ਰਮਸੀ
ਵਕਕੋਉਚਾਰਕਰੇਵਾਰਵਾਰਤੁਹੀਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸੁਪ
ਕਾਸਰਾਮਗਾਵਤੇ॥੨੬॥ਏਕਤਾਹਿਪ੍ਰਸ਼ਕਰੇਦਤੀ
ਅਨੁਵਾਦਧਰੇਯਥਾਕ੍ਰਮਉਤਰਰੇਕਹੈਬ੍ਰਹਮਏਕਹੈ
॥ਪ੍ਰਚਬ੍ਰਹਮਏਕਹੈਕਿਭ੍ਰਿੰਨਸੁਦਿਵੇਕਹੈਸੁਸੀਸੈਕ੍ਰ
ਮਟੇਕਤਾਹਿਉਤ੍ਰਅਨੇਕਹੈ॥ਸੁਕਤੀਰਜਤਜੈਸੇਰਜ
ਮੋਭੁਜੀਗਤੈਸੇਥੀਰੁਕੇਅਗਮਾਨਕਰਚੈਰਏਕਮੇਕ

ਐ। ਸੁੰਧਬ੍ਰਮਕੋਸ਼੍ਵਰੂਪਕਲਪਤਨਾਮਰੂਪਭੂਤਪ੍ਰਕ ੦੮
ਸਰਾਮਨਿਰਨੇਦਿਦੇਕਹੈ॥ ੩੦॥ ਬੀਜਹੋਤਬਟਜੈਸੇਸਿ
ਦਾਪਿੰਡੁਪਟਤੈਸੇਤੰਤਤਿਮਪਟਐਜੋਭਿੰਨਨਪਛਾਨੀ
ਏ। ਤੋਇਤੇਤਰੰਗਅੰਗਪੁਤਰੰਗਦਾਰਸੰਗਸੈਨਾਸੁਦਿ
ਚਿਤ੍ਰੰਗਤਿਮਅਨੁਮਾਨੀਏ॥ ਤੇਜਦੀਪਦੇਖਿਏਅਯੁਪ
ਲੇਹਲੇਖੀਏਸੁਕੰਚਨਕੇਭੂਖਨਸਦੂਖਨਨਠਾਨੀਏ॥
ਚੀਦੀਸੁਦਿਰੰਚਨਗਭੁਸਤਸਕਲਜਗਜੇਤੋਅੰਗਤੰਗ
ਕਰਾਤਮਾਪ੍ਰਮਾਨੀਏ॥ ੩੧॥ ਦੋ॥ ਇਮਪ੍ਰਕਾਰਨਿਰਨੇ
ਕਰੇਸੁੰਦਰਬੈਨਬਖਾਨਾਬੈਠਗੋਦਰੀਕੇਵਿਖੇਮੁਕੁਹੇਤ

ਵਰਜਾਨਾ॥ ੩੨॥ ਕਬਿੱਤੁ ਬਾਬੇ ਜੂਕੀ ਬੇਰਜਹਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
 ਦਿਰਾਜਤਹਾਂ ਨਾਮ ਸੁਨਿਖਤੁ ਹੀ ਗੁਣ ਕੋ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ਕ
 ਦਿਤਾ ਕੀਖਾਨ ਆਰਿ ਮਾਨ ਨ ਗੁਮਾਨ ਜਾਂ ਕੋ ਅਤਹੀਰ ਸੀ
 ਲੇ ਬੈਨ ਸ੍ਰੀਦਰ ਬਖਾਨ ਹੈ॥ ਦਸਮੀ ਕੀਰਤ ਜਹਾਂ ਮੇ
 ਲੇ ਕੋ ਸਮਾਜਤਹਾਂ ਕੀਰਤ ਨ ਕੜਾਹ ਕਰੈ ਗਾਵਤ ਕਲ੍ਹ
 ਨ ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਮਧਾਮ ਰੁਨਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ
 ਵੇ॥ ਦਰਮ ਨੀਖਾਵਨ ਬਰੋਈ ਸੁਜਾਨ ਹੈ॥ ਬੁੰਗ ਨ ਕੀਉ ਪ
 ਮਾ ਅਧਕ ਕੋ ਕਰਸਕੈ ਬਖਾਨਾ॥ ਰੀਬ ਪੰਥ ਕਿਰਤ ਨ ਕ
 ਥਾਨਿ ਸਾਦਿ ਨ ਮੰਗ ਲਗਾਨਾ॥ ੩੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਤੀ ਸੰਗਮ

ਜਹਾਂਤਹਾਂਕਰੈਂਇਸਨਨਾ। ਤਪਪਾਪਮਿਟਜਤਸਭਲਹੇ ॥
 ਮੇਖਸੁਖਖਸਾ। ੩੫॥ ਦੁਖਭ੍ਰਿਜਨਬੇਰੀਪ੍ਰਗਟਹਰਤਪਾਪਦੁ
 ਖਰਾਸਾ। ਤਾਸਪਾਸਮੰਜਨਾਕਿਯੇਭੁਨੈਰਾਮਪਰਕਾਸਾ। ੩੬॥
 ਗੁਰੁਅਰਜਨਵਰਚੋਤਰੇਅਰਜਕਰੈਕਰਜੋਰਾਸ
 ਕਲਆਰਜਾਸੁਖਲਹੇਅਰਿਜਨਨਾਂਸੇਘੇਰਾ। ੩੭॥ **ਜੋ** ਮੇ
 ਲੇਲਾਗੋਤੀਨਦੂਜਪੰਚਮੀਜਾਨਿਏਂ। ਪੁੰਨਸਾਪੂਰਨ
 ਕੀਨਦੀਪਦਾਨਕੀਰਤਨਕਰੈਂ। ੩੮॥ ਅਟਲਰਾਇਵ
 ਰਜਾਨਭਵਪ੍ਰਭਾਵਜਾਕੇਅਟਲਾ। ਵੇਹਰੇਦਿੰਦਮਹਾਨਅ
 ਟਲਮੇਰਵਤਜੋਦਿਦਤਾ। ੪੦॥ ਚੋਚਾਰਪਦਾਰਥਜਗਮੇ

ਸੀਗੁਰੁਦਰਉਪਬਨਰਚੇਏਬਾਗਨਕੋਸਿਰਗੋਰਾ॥
 ਫਲਦੁਹਾਰੇਤਾਸੇਮੇਮਹਾਂਰੰਮਦੇਰੇਰਾ। ੩੯

ਜੇਈ॥ ਜੇਜਨਸੇਵੇਲੇਵੇਸੋਈ॥ ਮੁਕੁਸਾਲੋਕਆਵਿਧੇਜ
 ਨੇ॥ ਜਹਿਦਰਸਨਤੇਸੁਲਭਸੁਮਾਨੇ॥੪੧॥ ਤਨਧਨਾਨ
 ਕਰਸੇਵਤਜੇਜਨਾ॥ ਅਟਲਧਰਮਧਨਤਹਿਜਨਕੋਭੁ
 ਨਾ॥ ਅਟਲਗਾਇਕੀਉਪਮਾਜੋਧੈ॥ ਕੋਵਿਦਕੋਨਵਖਨੇ
 ਜੋਧੈ॥੪੨॥ **ਕਾਬਿਤੁ**॥ ਕਿਧੋਮੇਰੁਮੰਦਰਕੇਪੁਰੰਦਰਕੋਧ
 ਮਬਨਮੋਕਿਧੋਂਪੁਦਮੰਰੁਲਗਵਿਮੰਰੁਲਸੁਜਾਨੀਏਂ॥ ਕਿਧੋਂ
 ਲੋਕਾਲੋਕਪੈਵਿਲੋਕਿਯੇਸੁਸਾਤੋਲੋਕਮੇਸੋਅਟਲਓਕ
 ਰੂਲੋਕਮੇਬਖਾਨੀਏਂ॥ ਕਿਧੋਂਭੂਗੋਲਕਿਖਗੋਲਕੇਸਮ
 ਨਮਾਨਆਜਧੈਬਿਰਜਮਾਨਅਵਨੀਪੇਆਨੀਏ॥ਅ

ਟਲਤੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤਈ ਤਾਪ ਕੇ ਹਰ ਨਹਾਰ ਭੋਗ ਮੇਖ ਕੋ ਭੰਡਾਰ
 ਭਵ ਮੇਸੁ ਠਾਨੀਏਂ॥੪੩॥ **ਸੋਧ**॥ ਦਰਸੰਦਰ ਅੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਹੈ
 ਸੁਸਿੰਘਾਸਨ ਆਸਨ ਕੰਚਨ ਰਾਜੈ॥ ਬਰਸੁੰਦਰ ਜਾਨ ਬਿ
 ਤਾਨ ਤਨੀ ਤਲਪਾ ਅਤ ਕੋ ਮਲ ਸੋਤਲ ਛਾਜੈ॥ ਦਰਚਾ
 ਰਸੁ ਚਾਰ ਵਿਚਾਰ ਸੁਹਾਟ ਕਛਾਟ ਕਪੋਪਰ ਦੇਸਾ ਬਿਰਾਜੈ
 ਅਤ ਛਾਤਨ ਭੀਤਨ ਚਿਤ੍ਰਾ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਤਹੇਂ ਮਸੁ ਚੋਤਨ ਕੀ
 ਛਾਬਿ ਛਾਜੈ॥੪੪॥ ਦੋ॥ ਅਤ ਉਚੈ ਮੰਦਰ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰ
 ਸੋਭਾਵਨਾ॥ ਕਲਸ ਕਲਤ ਅਤ ਸੇਲ ਲਤਲਾਸਤ ਉਦੈ
 ਵਤ ਭਾਨਾ॥੪੫॥ ਚੌ॥ ਸੀ ਗੁਰੁ ਅਵਲਗਾਇ ਜਗਜਾਨੈ॥

ਮਨਵੰਛੁਤਫਲਦੇਵਤਮਨੋ॥ ਗੁਨਨਿਧਾਨਗੁਨਕੋਨਬ
 ਖਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਰਾਮਪਦਬੰਦਨਠਨੋ॥ ੪੬॥ ਕਮਲਾਪ
 ਤਿਕਮਲਾਮਿਲਜੋਈ॥ ਕਮਲਸਰੋਵਰਰਚਨੋ
 ਈ॥ ਕਲਮਲਕਲਖਨਸਾਵਨਪਾਵਨ॥ ਮੰਜਨ
 ਦਰਸਨਤੇਮਨਭਾਵਨ॥ ੪੭॥ ਸੈਯਾ॥ ਕੋਲਸਰੋ
 ਵਰਕੋਵਰਜਨਕਰੋਂ॥ ਈਸਨਨਸੁਪਾਪਨਸਾਵਨ॥
 ਨੇਮਸੁਪਾਨਕਰੇਨਰਜਨਲਹੇਸੁਖਖਾਨਨਹੀਦੁਖਪ
 ਵਨ॥ ਜੋਜਨਮੰਜਨਨਿਤਕਰੈਤਿਨਕੇਅਤਚਿੰਤਸੁ
 ਪਾਵਨਪਾਵਨ॥ ਪੂਰਨਮੇਸੁਨਮੇਲਜੁਵੇਬਹੁਸਿਤਮਹਿਤ

ਸਭੀਮਿਲਾਵਨਾ॥੪੮॥**ੴ**॥ ਅਨੁਰਾਗੀਰਾਗੀਮਿ
 ਲੈਦੁਰਭਾਗੀਦਰਜਾਨਾਰਾਗਰਾਗੀਸਿਰਾਮਿਲ
 ਗਾਬਿਦਕੇਗੁਣਗਾਨਾ॥੪੯॥**ੴ**॥ ਜੋਮੇਲੇਮਿਲਦਰਸ
 ਨਪਾਈ॥ਪਾਪਤਾਪਖਿਨਮਾਹਿਮਿਟਾਈ॥ਮਜਨਦਰ
 ਸਨਤੇਫਲਜੋਈ॥ਕੋਵਿਦਕੋਨਵਖਾਨੇਸੋਈ॥੫੦॥
ੴ॥ ਅਟਲਰਾਇਕੋਅਟਲਜਸਅਟਲਭੁਨੈਜਗ
 ਜੋਈ॥ਅਟਲਸਦਾਫਲਨਟਲੇਟਾਰੋਦਰੇਨਸੋਈ
 ੫੧॥**ੴ**॥ ਸਹੀਦਸੁਬੰਗਾਜਾਨਬਹੁਸਹੀਦਜਾਮੇਭੁਏ॥
 ਗੁਰਹਿਤਤਜਕਰਪਾਨਗਮਨਕੀਨਗੁਰਪਾਮਦਰ

੫੩॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ** ਹਿਤ ਸੀਸ ਤ ਜੋ ਤਿਨ ਸੋ ਸਗਲੇ
ਗੁਰੁ ਧਾਮ ਪਠਾਏ॥ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਜਸ ਛਾਇ ਰਹੇ ਪਰਲੇ
ਕਸਦੇ ਵਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਕੋਨ ਭੂ ਨੈ ਰਿਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ॥
ਮਨ ਦਾ ਚ ਅਗੋਚਰ ਸੋ ਪਦ ਪਾਏ॥ ਤੇ ਗਸੁ ਦੇ ਗਚਲੇ
ਤਿਨ ਕੀ॥ ਇਮ ਭਾਂਤ ਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਨਾਏ॥ ੫੩
੬॥ ਦੱਖ ਨ ਦਿਸ ਸੋ ਪਾਨ ਪਰ ਸਭੁ ਮਿਲ ਬੈਠੇ ਆਨ
॥ ਸੀਤ ਭਗਤ ਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤ ਪ੍ਰਸੋਤ ਰਮਿਲ ਠਾਨ॥ ੫੪
੭॥ ਯਥਾ ਬੁੱਧਿ ਸਦ ਭਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੈ ਤਹ ਏਕ ਜਨਾ॥
ਜੇ ਤੇਤ ਹਿ ਸਮੁਦਾਇ ਰਿਨ ਰਿਨ ਉਤਰ ਕਰੈ॥ ੫੫॥

ੴ॥ ਕੌਨ ਬ੍ਰਹਮਾਇਹਿ ਆਤਮਾ ਕਿਵ ਕਰ ਜਾਨੈ ਜਾਇ ੧੩

ਸਤ ਸੰਗਤ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰੈ ਸੁਗਮ ਜਾਨ ਬੁਧ ਗਾਇ॥ ੫੬

ਸੁੱਧ ਬੋਧ ਅਵਿਰੋਧ ਤੂੰ ਬੋਧ ਕਲਾਧਰ ਚਿੰਤਾ ਅਥਵ ੦

ਜਨਤ ਜਿਬਨ ਬਸੈ ਅਥਵਾ ਗ੍ਰਹ ਸੁਤ ਵਿੰਤਾ॥ ੫੭॥

ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਆਤਮਾ ਤੇ ਭ੍ਰਿੰਨ ਸੋਲ ਸਤ ਜ

ਗਦੁਖ ਸੁਆਨਿਤ ਜੜੁ ਉਰਗਤਿ ਆਨਿਏ॥ ਨਾਮ

ਅਵਰੂਪ ਜੇ ਤੋਭਾ ਸਤ ਪ੍ਰਾਚਰੇ ਤੋਨ ਹੀ ਕਛੁ ਕਿੰਚ

ਤ ਸੁਵੇਦ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੇ॥ ਅਨ ਵੇਦਿ ਤੇ ਕਕਰ ਯੁਗਤੀ

ਅਨੇ ਕਧਰ ਕੋ ਸਨਾਈ ਬੇਕਤੇ ਸੁਭਿੰਨ ਪਹਿਗਾਨਿਏ॥

ਰਜੁਮੈ ਭੁਜਿਗ ਜੈਸੇ ਭੁਸਤ ਅਰੋਪ ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਸੋ ਜਗ
 ਪਰਕਾਸ ਰਾਮ ਨਾਨਿਏਂ॥ ੫੬॥ **ਵੋ॥** ਇਮ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੁ
 ਪੁਰਬ ਸੇਧ ਰਾਮ ਸੀਲ ਧਰ ਧੀਰਾ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਜਾਨੇ ਅ
 ਪਕੋ ਮਿਥਿਆ ਲਖੇ ਸਰੀਰਾ॥ ੫੭॥ ਕਹੀ ਗੋਵਤੀ ਦੂਸ
 ਰੀ ਉਰ ਲਖਤਿ ਨਾ ਸਿਧਾਂਤਾ॥ ਰਾਗ ਕਰੋ ਵੈਰਾਗ
 ਪੁਨ ਮਿਟੀ ਆਵਿਦ ਆਕ੍ਰਾਂਤਾ॥ ੫੮॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਕੇ ਵਾਸੀ
 ਸਕਲ ਤਿਨ ਪ੍ਰਿਤ ਨਹਿ ਜਮ ਤਾਸਾ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਪੁ
 ਨਕਾਮ ਸੁਖ ਲਹੇ ਮੋਖ ਸੁਖ ਰਾਸਾ॥ ੫੯॥ **ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸੁਧ**
 ਸਰਵਾਸੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਦੁਖ ਨਾਸੀ ਭੁਏ ਲਖ ਯੋ ਅਥਿ

ਨਾਸੀਵਰਗੁਰਪਰਤਾਪਤੇ॥ ਭੁਏਮੋਖਵਾਸੀਉਖਵਾ ੧੩
ਸੀਜਮਹਾਸੀਕਰੈਂਦਿਸੁਪਰਕਾਸੀਹੈਂਨਿਰਾਸੀਪੁੰਨ
ਪਾਪਤੇ॥ ਲੋਕਜਸਰਾਸੀਪਰਲੋਕਾਸਤ੍ਰਾਸਨਾਸੀ
ਤਨਤੇਉਦਾਸੀਜੇਖਲਾਸੀਤੀਨਤਾਪਤੇ॥ ਅਤਸੇਹੁ
ਲਾਸੀਉਰਭਾਸੀਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀਬੋਧਉਦੈਤੇਜਰਾਸੀ
ਤਮਨਾਸੀਰਾਮਜਾਪਤੇ॥ ੬੨॥ ਐਸੇਹੈਂਬਿਲਾਸੀਉ
ਚੋਰਾਸੀਭੀਤਨਾਸੀਜਾਂਕੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕੀਜੁਗ
ਤਰਿਰਵਾਸੀਹੈਂ॥ ਭੁਯਦੁਬਿਧਾਬਿਨਾਸੀਸੁਅਨਾਸੀ
ਭੁਵਪਾਸੀਨਾਹਿਅਤਮਾਬਿਲਾਸੀਕਰੈਂਬੀਧਮੋਖਹਾ

ਸੀਏ॥ ਜਮਦੂਤ ਨਤ ਲਾਸੀ ਤੇ ਖਲਾਸੀ ਸੁਧਾ ਬਾਸੀ ਭੁ
 ਏ ਅਨਭਯਸੁ ਤਿਤੁ ਆਨਿ ਦਘਨ ਰਾਸੀ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਪਰ
 ਕਾਸੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਸੁਖ ਕਾਸੀ ਭੁ ਨੈ ਐ ਸੇ ਪੁਰਵਾਸੀ ਓ
 ਕੀ ਦਸਾ ਪਰ ਕਾਸੀ ਪੈ॥ ੬੩॥ **ਦੋ॥** ਪੁਰਬਾਸੀ ਐ ਸੇ ਵ
 ਸੈਂ ਐ ਸੇ ਲਿਯੇ ਸੁਭਾਵਾ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤਾ ਨਿਤ ਸਿਤ ਜ
 ਨ ਪੂਜਤ ਹੈਂ ਸਦੁਭਾਵਾ॥ ੬੪॥ **ਸ੍ਰੀ ਯਾ॥** ਗੁਰੁ ਕੀ ਉਪਮਾ
 ਕਿਹੁ ਭਾਂਤ ਭੁਨੇ ਜਹ ਬੇਦ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਅਨ
 ਵਾਰ ਅਗੋਚਰ ਤਾਹਿ ਲਖ ਕਹੁ ਕੌਨ ਕਵੀ ਕਰਹੈ ਨਿਰ
 ਧਾਰੈ॥ ਜਹ ਧਾਮ ਨ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਮ ਨ ਕੇ ਗੁਨ ਭਾਂਤ ਨ ਭਾਂਤ

ਨਜੋਇਉਚਾਰੈ॥ ਕਿਮਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਭੁਨੈਗੁਨਤਾਸਲਭੇ
 ਸੁਖਰਾਸਜੁਤਾਸਵਿਚਾਰੈ॥ ੬੫॥ ਬਸੁਧਾਸਭੁਕਾਗਦ
 ਸੋਂਕਰਕੈਪੁਨਲੇਖਨਕੋਕਰਿਏਬਨਰਾਈ॥ ਅਸਸਾਤ
 ਸਮੁੰਦਰਹੋਇਜਬੀਗੁਰਕੋਜਸਸੋਲਿਖਿਯੋਨਹਿਜਾ
 ਈ॥ ਸਰਅੰਦਰਮੰਦਰਸੁੰਦਰਪੋਖਪੁਰੰਦਰਸੇਮਨਮੇ
 ਲਲਚਾਈ॥ ਪਰਕਾਸਸੁਰਾਮਸੁਧਾਵਰਧਾਮਮਿਟੇ
 ਦੁਖਘਾਮਤਿਸੇਮਨਲਾਈ॥ ੬੬॥ **ਨਰਾਜਛੰਦਾ॥** ਅਹੋ
 ਹਮੇਮਤੀਕਹਾਂਜੁਤਾਹਿਕੋਬਖਾਨਹੋਂ॥ ਅਵੇਦਭੇਦਭਾ
 ਵਕੋਨਛੰਦਬੰਦਜਾਨਹੋਂ॥ ਨਕਾਬਕੀਗਤੀਰਤੀਰ

ਸਾਂਕਿਰੀਤਨਾਸੁਨੀ॥ ਅਰੇਵਭੇਵਕੀਪੁਨੀਨਜਾਨ
 ਤੋਂਕਹੇਗੁਨੀ॥ ੬੭॥ ਗੁਰੋਂਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਬੀਤਬੀਸੁ
 ਤਾਹਿਪਾਇਕੋ॥ ਕਰਮੋਉਚਾਰਮੈਤਬੀਸੁਹੀਤਚੀਤ
 ਲਾਇਕੋ॥ ਸੁਧਾਸਰੇਮਹਾਂਵਰੇਉਚਾਰਚਾਰੁਕੀਨਪੈ
 ॥ ਯਥਾਮਤੀਤਬਾਵਤੀਸੁਧਾਰਸਾਰਲੀਨਪੈ॥ ੬੮
 ਦਾ॥ ਕੇਵਲਪ੍ਰੇਮਹੁਲਾਸਧਰਕਰਬਿਲਾਸਸੁਬਖਾ
 ਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਅਸਤੁਤਿਜੁਈਪ੍ਰਕਾਸਰਾਮਕ੍ਰਿਤ
 ਠਾਨਾ॥ ੬੯॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਜੁਕੀਅਸਤੁਤਿ
 ਕ੍ਰਿਤਸ੍ਰੀਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਪਰਮਹੰਸਉਦਾਸੀਨਸਮਾਪਤੀ॥ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥਸ੍ਰੀਗੰਗਾਜੂਕੀਅਸਤੁਤਿ
 ਲਿਖਮਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਤਸ੍ਰੀਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਪਰਮਹਿਸਉਦਾਸੀਨ
 ਕੀ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਪਾਦਕਮਲਜੁਗਲਧਾਰਿਦੇਸੁ
 ਮਸ਼ਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੰਗਾਅਸਤੁਤਿਕਹੋਯਥਾਬੁਧਿਅਨੁ
 ਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਗਵਿਕੁਲਮੈਉਪਜਤਭਯੋਪ੍ਰਨਾਪੁੰਜਸੁ
 ਖਧਾਮਾ॥ ਕੀਰਤਪਰਮਪੁਨੀਤਭਵਭਾਗੀਰਥਜਹਿ
 ਨਾਮਾ॥ ੨॥ ਸੁਨੋਕਪਲਮੁਨਿਜਾਪਤੋਂਸਗਰਭਸਮ
 ਭਏਜਾਨਾਗੁਰੁਦਿ॥ ੨॥ ਰਬੂਸੁਤਭਯੋਕਹਿਬਿਧਤ
 ਰਿਕਲਮਾਨ॥ ੩॥ ਸਤੁਮਿਲਰਬਾਇਮਭਾਖਿਯੋਸੁਣੋ

ਕਾਬਿਤੋ

ਨਰੋਮਾਟਿਤਾਹਿ। ਸ੍ਰੀਗੀਗਾਆਵੇਅਵਨਿਤਬਾਤਿਨ
ਮੁਕਾਤਿਸੁਪਾਹਿ॥੪॥।।ਇਮਸੁਨਕਰਉਰਧਗਲਿ
ਯੋਧਰਾਨਾਬਗੁਨਖਾਨਾ। ਮਨਮੇਜਤਨਵਿਚਾਰਯੋ
ਤਪਬਿਨਨਾਧਿਕਲਮਾਨਾ॥੫॥।।ਪਿਤਰਉਧਾਰਨਹੇ
ਤਪੁਨਵਿਸ਼ੁਪਦੀਕੇਕਾਜਾ। ਭਾਗੀਰਥਤਪਕੋਚ
ਲੋਯੋਤਮਾਜਾ। ਰਾਜਸਭਸਾਜਾ॥੬॥।।ਜਾਇਕੋਹਿਮਾਲੇਮ
ਹਿਭੰਗੀਤਪਕੀਨੋਤਾਹਿ। ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦੇਵਕਯੋ
ਦਰਲੀਜਿਯੋ। ਸੁਨੀਨਿਪਬਾਨੀਜਬਹੋਇਕੈਪਸੀ
ਨਤਬਕਯੋਕਰਜੋਰਪਕੁਇਹੀਦਰਦੀਜਿਯੋ॥

ਪਿੰਡ ਨ ਉਧਾਰ ਹੇਤ ਜਾਨਿਓਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ਭੁਵਤਾਰ
 ਬੇਕੋਸੇਤਰੀ ਗਾਇਦਾ ਕੀ ਜਿਓਂ ਆਵੈ ਗੀਸੁ ਦੇਵਧਾ
 ਰਤਾਰਨ ਤਰਨਹਾਰ ਲਗੇ ਗੀਨ ਬਾਰ ਭੂਪ ਮਨ ਮੇਪ
 ਤੀ ਜਿਓਂ ॥੧॥ **੨॥** ਵਿਯੋ ਨਿਪਤ ਕੋ ਦਰਜ ਬੀਗਏ ਆ
 ਪਨਿਜਧਾਮਾ ਭੂਪਾਰਿ ਦੈ ਹਰਖ ਤਭਯੋ ਸਫਲ ਜਾਨ
 ਨਿਜਕਾਮਾ ॥੨॥ ਏਕਸਮੇ ਬਲਛਲ ਲਿਯੋ ਬਾਮਨ ਜਾ
 ਨ ਸੁਜਾਨਾ ਤੀਨ ਪਾਵਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚਹੀਲੀ ਨਤਿ ਲੋਕੀ ਦਾ
 ਨਾ ॥੩॥ ਦੈਤ ਗੁਰੂ ਇਮਭਾਖਯੋ ਭੋਦੈ ਤਿਥਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥
 ਏਸ ਬਦੇਵ ਨਦੇਵ ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰ ਹੇਤ ਵਪੁਧਾਰਾ ॥ **੧੦॥**

ਜਬ ਬਾਮਨ ਜੂਮਾ ਪਿਓ ਉਰਧਲੋਕ ਕਰਖੰਡੁ ॥ ਲਗ
 ਤਚਰਨਧਾਰਾ ਛੁਟੀ ਪਾਵਨ ਕਰਬ ਹਮੰਡੁ ॥ ੧੧ ॥ ਕ
 ਬਿਤੁ ॥ ਬਾਮਨ ਕੋ ਪਾਇਨ ਤੇ ਪਾਵਨ ਪੁਨੀਤ ਹੀਰਾ
 ਗਿਰੀ ਗਿਰਜਾ ਕੋ ਪਤਿ ਸੀਸ ਧਾਰ ਲੀਨੀ ਹੈ ॥ ਸਿੰਕਰ
 ਸੁਜਵਾਬੀ ਚਸੇ ਹਤ ਸੁਛਟਾਤ ਕੀ ਕੀਨ ਪਰਸਿਸਾ ਭਵ
 ਰੂਪਤ ਕੁਦੀਨ ਹੈ ॥ ਪੁਨਾ ਕਰਲੀਨ ਪਾਨ ਜਾਹਨ ਵਰਿ
 ਖੀਨੇ ਜਾਨ ਕੀਨੋ ਪੁਨਮਾਨ ਤਿਨ ਪੁਨਾ ਬਿਦਾ ਕੀਨੀ ਹੈ ॥
 ਆਈ ਹਰਿਵਾਰ ਧਾਰਾ ਧਾਰੇ ਉਧਾਰੇ ਤਐ ਸੇਵਰ
 ਵਾਰ ਕੋ ਪੁਰਾਸਰਾ ਮਚੀਨੀ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਗਿਰੀ ਗਿਰਾ ਕਿਐਜ

ਪਮਿਟਤੁਹੈਤ੍ਰਈਤਾਪਦੋਖਪੁੰਜਪਾਪਕਛੁਰਹਨੇਨਪਾਈ ११
ਯੋ।ਕੀਏਜਲਪਾਨਤੇਪਿਊਪਪਾਨਕੀਨਚਾਹਿਹੋਇਕੇ
ਅਮਰਦੇਵਪੁਰੀਕੋਸਿਧਾਈਏ।ਦਰਸਪਰਸਕਰਪ०
ਵਨਸੁਹੋਤੁਨਰਹੋਤਹੈਅਨੇਕਏਕਪਿਨਹੂੰਨਲਾਈਏ
॥ਐਸੋਪਰਭਾਵਹੈਸੁਭਾਵਭਾਗੀਰਥੀਕੋਭੁਨਤਪ
ਕਾਸਰਾਮਸਰਨੀਸੁਆਈਏ।१੩॥ਗੀਗਕੇਤਰੀ
ਗਨਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇਨੈਕਹੀਤਰੀਗਪਿਨ
ਮਾਂਹਿਜੁਉਠਤਹੈ।ਏਕਉਠੈਏਕਬੈਠੈਏਕਹੀਤੇਏ
ਕਨਠੈਅਤਹੀਉਦਤਲਹਰਲਹਰਸੇਲਰਤਹੈ।ਜ०

ਹਾਂਤਹਾਂਸ਼ੇਤਫੇਨਦੇਖੀਏਅਨੀਤਨੈਨਮਹਾਂਗੀਭੀਰਨੀ
ਰਵੇਗਸੇਵਹਤਹੈ॥ ਸਬਦਉਠੈਂਅਪਾਰਸੁਬਤਨਦਰ
ਪਾਰਮੇਸੀਦੇਖੀਐਲਪਾਰਪਾਪਕੋਦਹਤਹੈ॥੧੪॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ॥ ਜਹਕੇਨਿਰਖੇਜਨਮਾਸਤਕੇਕਲੁਖਹਰ
ਤੇਕਵਿਕੋਵਿਦਗਾਵੈ॥ ਜਹਿਕੇਜਲਪਾਨਕਲਿਕ
ਸਨੋਬਿਬਸਤਜਨੀਮਨਕੇਨਰਹਾਵੈ॥ ਜਹਕੋਇ
ਸਨਾਨਸਹਸ੍ਰਾਕਿਯੇਜਨਮਾਸੁਕਰੇਕਲਮੇਅਪ
ਜਾਵੈ॥ ਇਮਰਾਦਨਐਤਮਕੇਰਿਪਜੁਕਹਿਭ੍ਰੇਹਰਨੀ
ਇਹਗੀਗਾਕਹਾਵੈ॥੧੫॥ ਗੀਗਤਠੰਗਾਲਿਏਪਰ

ਪੂਰਨਾ ਦੁਤ ਹੈ ਸਭੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਹੀ ॥ ਪਾਵਨ ਰੂਪ ਕਿ
 ਏਹੀ ਰਕਾਨ ਨ ਪੂਰਨ ਜੋ ਗੁਰੁ ਏ ਭਵ ਮਾਹੀ ॥ ਤਤ
 ਟਵਾ ਸਕਰੈ ਜਨ ਤਾ ਸਲਹੈ ਸੁਖ ਰਾਸ ਸੁਦੁਖ ਮਿ
 ਟਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭੁਨੈ ਸੁਖ ਰਾਸ ਪਰੈ ਮਨ ਆ
 ਸੁ ਆਸ ਪੁਜਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੀਗਾ ਸੁਗੀਗਾ ਉਚਾਰਕ
 ਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਜਬ ਹੀ ਟੁਬਕੀ ਏਕ ਲਾਵੈ ॥ ਕਾਨ ਨਹੀ ਤਿਸ
 ਕੋ ਜਮ ਕੀ ਜਾਮ ਧਾਮ ਸੁਬੀਚ ਕਬੀ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ
 ਜਲ ਪਾਨ ਕਰੇ ਜਨ ਜਨ ਲਹੈ ਸੁਖ ਖਾਨ ਸੁਦੁਖ ਮਿ
 ਟਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੈ ਗੁਨ ਤਾਸ ਤਜੇ ਕੁਵ ਪਾਸ

ਪਰਿਪਦਾਵੈ॥੧੭॥ਸਨਧਾਮਤਿਯਾਗਸਭੁਕਿਰ
 ਕੇਕਾਰਿਏਪੁਨਦੇਵਨਦੀਤਵਦਾਸਾ॥ਭਵਭੋਗਸੁ
 ਮੋਖਭਿਭੈਫਲਦਾਇਕਲਾਯਕਹੈਸਭੁਹੀਸੁਖਰਾਸ ७
 ਕਲੁਕਾਰਨਤਾਰਨਬਾਰਨਲਾਵਨਪਾਵਨਗੀਗ
 ਤਰੰਗਾਬਿਲਾਸਾ॥ਇਹਵਰਾਸੁਚਾਰਧਰਮੋਤ੍ਰਿਪੁ
 ਰਾਰਦਿਚਾਰਉਚਾਰਸੁਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੮॥ਸੁਨਭੁ
 ਈਯਮਕੀਨਗਰੀਨਿਰਨਾਦਭੁਏਨਰਕਤਹਸਾ
 ਰੇ॥ਆਵਤਜਾਤੁਦਿਮਾਨਰਹੇਨਿਤਯਾਕਰਖੇਦ
 ਸਹੇਬਦੁਭਾਰੇ॥ਦੇਵਸੁਸਿੱਧਪਰੇਦਿਵਲੋਕਸੁਆ

ਰਘਪਾਦਸੁਵੈਕਰਧਾਰੇ। ਭੀਖਮਮਾਤਪ੍ਰਵੇਸਾਭਿ ੧੬
ਯੋਜਗਤਾਂਦਿਨਤੇਇਮਭਾਂਤਨਿਹਾਰੇ॥੧੬॥ ਦੋਰ
ਹਰਿਦੁਦਰਆਗੋਚਲੀਪਾਤਕਹਰਨੀਮਾਤਾ। ਭਾ
ਗੀਰਬਰਬਸਾਬਹੁਸੁਨੋਰੀਗਕੀਬਾਤਾ॥੨੦॥ ਕਥਿ
ਤੁ। ਆਗੋਕੁਸਾਵਰਤਕੇਅਵਰਤਕਰਘੂਮਰਹੀ
ਠਾਢੁਭਯੋਗਾਇਮਨਾਬਿਸਮੇਸੁਧਰਮੋਪੈ। ਦੇਖਰਿਖ
ਆਸਨ। ਸਿੰਘਾਸਨਕੇਢਿਗਬੈਠਆਏਜਬਰਿਖੀ
ਤੁਨਮਸਕਾਰਕਰਮੋਪੈ। ਦੇਖਰਿਖਗੀਠਾਜਲਪਰ
ਸੋਨਿਜਾਐਗਕਯੋਲੈਜਾਵਸੁਓਮੰਗਾਹਿਯੋਕਰਮੋ

ਭੈ। ਉਮਰੀਤਰੰਗਮਾਲਕਨ ਖਲਕੋ ਨਿਹਾਲਪਾ
ਪਪੰਜਜਾਲਤੇਸੁਅੰਛਦੰਛਤਰੋਹੈ॥੨੧॥ ਅਗੇਸੁ
ਕਤੇਸਰਜਾਇਮੋਖਗਨਕੀਨੇਤਾਹਿ ਦੇਖਕਰਨਵਾ
ਸਕਰਆਗੇਕੋਚਲੀਭੁਲੀ॥ ਨੀਨੇਬਹੁਬਾਟਜਾਇ
ਨਿਕਸੀਸੁਰਾਮਘਾਟਸੋਰਨਪਰਤਸੋਰਹੋਤਹੈਗ
ਲੀਗਲੀ॥ ਦੇਖਗਿਜਧਾਨੀਸੁਖਸਾਨੀਸੁਭਠੀਰ
ਥਕੀਕੀਨੇਬਹੁਮਾਨਬੰਮਬਰਤਕੋਹਲੀਚਲੀ॥
ਗਈਤੀਰਬਰਾਜਰਾਜਾਦੇਖਦੇਖਤਸਮਾਜਸਭ
ਗੀਗਾਜਲਯਮਨਾਸੁਰਸਤੀਮਿਲੀਰਲੀ॥੨੨॥

३९
 ਭਈ ਤਿ ਬੈਨੀ ਪਾਪ ਛੈ ਨੀ ਮੁਕੁ ਦੈ ਨੀ ਹੋਇ ਚਲੀ ਸੁ
 ਪਰਾਚੀ ਦਿਸ ਸੀ ਭੁਕੇ ਅਵਾਸ ਕੋ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਇ ਕਾਸੀ
 ਕੇ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਖ ਨਾਸੀ ਭੁਏ ਕਹੇ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਦੇਖ ਗੰਗ
 ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਕੋ ॥ ਸਿਵ ਜੂ ਕੈ ਲਾਸ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋ
 ਏਆ ਏਕ ਰਨ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਧਾਰ ਕੇ ਹੁਲਾਸ ਕੋ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ
 ਸੁਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸਕ ਲੇ ਸੁਗਮਾਨੀ ਗੁਨੀ ਭੁਨਤ ਪਕਾ
 ਸਰਾਮ ਚਾਹਤ ਨਿਵਾਸ ਕੋ ॥ ੩੩ ॥ ਗੰਗਾ ਭਵ ਪੁਰੀ ਮਾ
 ਹਿ ਕਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਤਾਹੀ ਆਗੇ ਹੂਕੇ ਚਲੀ ਜਾ ਕਰਤ
 ਦੇਸ ਪਾਵਨੀ ॥ ਉਠਤ ਤਰੀ ਗਅੰਗ ਲਹਰ ਨ ਮੋਹੇ ਉ

ਤੰਗੀ ਮਤੀ ਸਰਜੂ ਸੀ ਗਲਾ ਗਤ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥ ਦੇਖ ਭਿ
 ਗਾ ਅਸਨ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਤੇ ਠਢਾ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਨਾ ਮਬ
 ਦੁਬਾਰ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ॥ ਹਰੀ ਹਰ ਛੇੜ ਜਾਇ ਪਹੁ
 ਚੀ ਹੋ ਗੰਗਾ ਤਾ ਹਿਰੀ ਡਕੀ ਕੋ ਸੀ ਗਪਾਇ ਪਾਪ ਕੋ ਨਸਾ
 ਵਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਆਗੇ ਪੁਨ ਸੁਨੋ ਬਾਤ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਗੰਗਾ ਜਾ
 ਤ ਪਾਪ ਨ ਕੇ ਬਾਤ ਪਾਤ ਹੋਤ ਹੈਂ ਸੁਮਾਨੀਐ ॥ ਜੇ ਤੇ ਤਟਵ
 ਸੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਭੁਏ ਕਰੇਂ ਜਲ ਪਾਨ ਧਾਸਿ ਨਾਨ
 ਤੇ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋ ਗੀ ਸੁਰਤ ਪੀ ਸੁਰ ਮੁਨੀ ਸਾਈ
 ਦਕ ਹੋਂ ਧਨ ਧੀਨੁ ਸੁਭਗੀ ਰਬ ਕੋ ਜਾਨੀਐ ॥ ਜਾਹੀ ਕੇ ਪੁਤ ॥

ਵਬਲਕਲਖਨਸਾਏਕਲਕੀਰਤਕਲੀਕਾਬਿਨਤਾ
 ਹਿਜਗਠਨੀਏ॥੨੫॥ਆਗੇਸੁਭਗੀਰਥਤਾਤਪਾਛੇ
 ਪਾਛੇਗੀਗਮਾਤਚਲੀਜਤਦਿਨਰਾਤਕਰਬਦੁਸਵਨੀ
 ਜਨਸਮੁਦਾਇਜਗਾਂਆਵਤੁਹੈਧਾਇਤਹਾਂਮੰਗਲ
 ਕੋਗਾਇਨਾਇਪੂਜਤਹੈਭ੍ਰਾਵੁਨੀ॥ਨਰਐਨਰੇਸਵਰ
 ਸੁੰਦਰਸੁਦੇਸਕਰਕਰਤਸਿਨਾਨਦਾਨਦੇਤਮਨਭਾਵ
 ਨੀ॥ਭੁਨਤਪ੍ਰਕਾਸਰਾਮਪੂਰਨਸੁਹੋਤਕਾਮਐਸੀਦਰ
 ਧਾਮਗੰਗਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨੀ॥੨੬॥ਪਦਚੀਜਾਇਸਾ
 ਗਰਉਜਾਗਾਰਹੈਠੋਰਜਗਾਂਦੇਖਮਹਾਂਬਨਰਾਜਾਬ

ਨਮੇਉਤਰਯੋ॥ ਦੇਵਤਾਚੜ੍ਹੇਵਿਮਾਨਆਏਬ੍ਰਹਮਾਦਜਨ
 ਬਾਜਤਨਿਸਾਨਪਨਪੁਹਪਬਰਖਰਯੋ॥ ਸੁਨੀਦੇਵਸੁ
 ਨੀਕਪਲਮੁਨੀਸੁਗਿਯਾਨੀਗੁਣੀਖੇਲੇਤਬਲੋਚਨਭ
 ਯਮੋਚਨਸੁਖੀਭਰਯੋ॥ ਧਰਪੇਪਨਾਮਕਰੀਜਾਇਭੁਟ
 ਆਠੋਧਰੀਸੀਸਕੋਨਿਵਾਇਨਮ੍ਰਭਾਉਨਿਪਰੋਖਰ
 ਯੋ॥੨॥॥ਪੇਖਧਰਨਾਬਮੁਨਿਨਾਬਸੁਖਸਾਬਬੋਲੇਪਰ
 ਯੋਕਰਮਾਬਨਿਪਸੁਖਸੈਸਦਾਰਯੋ॥ ਬੋਲਯੋਧਰਨਾਬ
 ਮਮਨਾਬਮੈਸਨਾਬਭਯੋਦੇਖੇਚਰਨਾਗਬੰਦਤਬਤੇਸੁ
 ਖੀਭਯੋ॥ਉਠੈਮੁਨਿਨਾਬਸੁਖਸਾਬਰੂਪਹਾਬਗਹਿਦੇ

ਖੀਜਾਇਗੀਗਭਵਭੰਗਮੁਖਤੇਕਹਯੋਧੰਨਤੂੰਸਪੁਤ ੨੨
ਤਤਧੀਨਤਵਤਤਮਾਤਸਗਰਕੇਜੁਪੁਤਬ੍ਰਤਤਾਹਿ
ਮੁਖਤੇਚਹਯੋ॥੨੯॥ **ਦੋ॥** ਸਾਗਰਮੇਸੀਗਮਭਯੋਸੀ
ਗੀਗਾਕੋਜਾਨਾਸੁਮਨਾਬ੍ਰਿਸ਼ਦੇਵਨਕਰੀਨਭਮੰਤ
ਲਤੇਆਨਾ॥੨੯॥ ਨਾਮਰੂਪਸਭਤਾਗਾਕੇਭਈਅਭੇਦ
ਸੁਗੀਗਾਸਾਗਰਮਿਲਸੰਗਰਭਈਦੁਗਧਦਗਜਿ
ਮਸੀਗਾ॥੩੦॥ ਇਮਪ੍ਰਕਾਰਸੀਗਮਸਮੇਬਜੈਨਿਸਾਨਮ
ਹਨਾਸਭਦੇਵਨਮੁਖਪੁਨਭਨੀਜਯਜਯਸਬਦ
ਬਖਨਾ॥੩੧॥ **ਜਾਗੀਰਨਦੀਰਾ** ਬਾਜੇਨਿਸਾਨਮ

ਨੇਦਮਾਨਸੁਰਾਨਕੁਲਹਰਖਤਭਯੋ। ਗੀਗਾਚਰਿ
ਤ੍ਰਪਦਿੰਤ੍ਰਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਨਿਜਮੁਖਤੇਕਹਯੋ। ਇਹਪ
ਵੈਸੁਨੈਸੁਲਾਇਮਨਸੁਖਪਾਇਦੁਖਨਸਾਵਹੀ। ਸੁਰ
ਨਿਮਨਗਾਸੁਪਸਾਦਿਤੇਜਨਮਾਦਿਬਦੁਤਨਪਾਵ
ਹੀ॥੩੩॥ **ਨਰਾਜਛਿਦਾ॥** ਨਮੋਜਟੀਸਈਸਕੋਜੁਸੀਸ
ਮੇਸਦਾਧਰੋ। ਮਹਾਨਮੇਦਮਾਨਕੇਸੁਚਾਰਵਾਰਹੇ
ਫਰੋ। ਅਹੇਨਰੇਤਮੋਕਰੋਸੁਗੀਗਾਗੀਗਾਜਪਕੋ। ਅ
ਨੇਕਪੁੰਜਪਾਪਜੇਹਰੇਸੁਤੀਨਤਪਕੋ॥੩੩॥ ਨਮੋਨਮੋ
ਸੁਗੀਗਾਕੋਕਰੋਸੁਪੀਤਪਾਰਕੋ। ਅਦੇਖਮੋਖਕੋਕਰੋ

ਸਦੇਖਰੋਖਟਾਰਕੇ॥ਜਸੇਪੁਮਾਨਮਾਨਹੈ॥ਮਹਾਨਲੋਕ ੩੩
ਕੇਦਿਖੇ॥ਅਜੋਕਲੋਕਮੋਵਸੈ॥ਸਸੋਕਓਕਨਾਪਿਖੇ॥

੩੪॥**ਸ੍ਰੈਯਾ**॥ਕੇਵਲਪ੍ਰੇਮਹੁਲਾਸਾਲਿਏਪਰਕਾਸਸੁ
ਰਾਮਜੁਗੀਗਬਖਾਨੀ॥ਪਾਵਨਜਾਨਸੁਜਾਨਵਸੈਤਹ
ਕੇਤਟਉਪਰਗਮਾਨਨਿਧਾਨੀ॥ਪਾਪਨਿਵਾਰਨਕਾਰ
ਨਹੈ॥ਹੁਵਤਾਰਨਪੋਤਸਮਾਨਮਹਾਨੀ॥ਸ੍ਰੀਦਰਜਾਨ
ਸੁਪਾਨਬਨੀਜਗਜੋਨਨਿਵਾਰਨਮੋਖਨਿਸਾਨੀ॥੩੫॥

ਕਥਿਤੁ॥ਪਾਵਨਪੁੱਤੁਅਤਨਿਰਮਲਨੀਰਵਹੈਅਧ
ਮਉਧਾਰਕੇਕੀਦੇਹੀਜਕੀਬਨਹੈ॥ਤੁਹੀਰਟਕੀ

ਨੀ

ਏਵਾਸਤਾ ਕੋਭਵਨਾਤਿਪਾਸਲਹੇ ਸੁਖਰਾਸਮਨਸਭ
 ਗੁਨਖਾਨਹੈ॥ ਪਾਪਨਕੀਹਨੀ ਸੁਖਸਾਨੀ ਸੁਬਖਾਨ
 ਯਤਬੇਦਸੁਪੁਰਾਨ ਕੇਪਮਾਨਕਰਜਾਨਹੈ॥ ਵੇਵੀਅਰੁ
 ਵੇਵਜੇਈਕਲਮੇਨਪੂਜਕੋਈਏਤ੍ਰੀਪ੍ਰਸਿਧਸੀਗੀਗ
 ਜੂਕੋਮਾਨਹੈ॥ ੩੬॥ ਦੋ॥ ਸੀਮਤਹਰਿਮੁਖਨਿਧਵਸੂਸ
 ਸੀਜਾਨਪਰਮਾਨ॥ ਵਿਸਾਖਮਾਸਪਖਸੁਕਲਮੇਤਿਬ
 ਕੁਮੇਦਸੀਜਨਾ॥ ੩੭॥ ਇਤਿਸੀਗੀਗਾ ਜੂਕੀਅਸਤਤਿਸੀ
 ਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਪਰਮਹਿਸਉਦਾਸੀਨਕ੍ਰਿਤਸੀਪੂਰਣਿ॥ ੧
 ਦੋ॥ ਸੀਗਾਰੁਸਾਧੁਰਾਮਕੇਚਰਨਕਮਲਧਰਧਮਾਨ

॥ सुपासरोवरगीगकीअसतुति करी बखाना ॥ १ ॥

२४

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲੇ ਭੁੱਜੇ ਨਮ॥ ੩੫
ਅਥ ਸੀਹਰ ਫੀਰਾ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਉਦਾਸੀ ਨ ਪਰਮ ਹੀ ਸਕ੍ਰਿਤ
ਭਿਖਮਤੇ॥ ਅਲਫਾ ਅਗਦਿ ਅਵੈ ਤਪੁ ਨ ਅੰਤ ਅਵੈ ਤਪੈ
ਮੱਧ ਮੇਵੈ ਤਵ ਤਭੁ ਭੁੱਜੇ॥ ਆਪ ਅਨਾਦ ਅਨਾਦੀ ਮਾ
ਯਾ ਮਿਲੇ ਆਪ ਹੀ ਸੁੰਧ ਭੁੱਜੇ ਸਬ ਲਠਾਨੇ॥ ਆਪ ਹੀ
ਈਖਣਾ ਧੀਖਣਾ ਧਾਰ ਕਰ ਏਕੋ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨੇਕ
ਵਾਨੇ॥ ਆਪਾਇ ਮਸਿ ਸੁਰਚ ਆਪ ਪਵਿਸੁ ਵਚਰਾ
ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਨ ਇਸੁ ਮਾਨੇ॥ ੧॥ ਬੇਬੇਦ ਬੇਦਾਂਤ ਬਿਦੁ
ਨਬਰ ਬਰਨੈ ਬੇਦ ਤੀਬੇਦ ਨ ਬਾਧ ਕੀਜੈ॥ ਬੇਦਾ ਬਿ

ਪੀਸੁਨਖੇਪਬਹੁਬੇਦਬਰਨੇਬਗਬਿਧੋਂਕੀਬਿੰਤਿਬੁਧਧਾ
 ਰਲੀਜੈ॥ ਬਿਮਲਬੈਰਾਗਬਬੇਕਾਬਿਗਮਾਨਬਲਬੁਧ
 ਮਹਿਬੋਧਬਿਬਧਾਨਛੀਜੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਾਰਸੁਬਿਤੀਅਬੋਧ
 ਬਾਧੇਤਬੀਰਾਮਪਰਕਾਸਸੁਖਰਾਸਜੀਜੈ॥ ੨॥ ਤੇਤ
 ਨਕਨਾਕਨਕਾਬਿਨਅਨਕਅਨੋਕਟਕੁੰਡਲਮੁਕਟ
 ਕਿਯੂਰਜੇਤੇ॥ ਤਿਵੇਤਤਤਵਤੇਨਹੀਕੁੰਨਤਨਕੋ
 ਤਿਛਅੰਤਪਿਤਾਮਾਤੋਆਦਿਤੇਤੇ॥ ਤਵਤਕ੍ਰਮਸਮਾ ०
 ਦਿਸੁਤਿਸਰਬਬਰਨੇਖਟਾਲਿਗਓਪੇਤਅਵੈਤ
 ਕੇਤੇ॥ ਰਹੋਸੰਤਸਤਤੰਤਨਤੀਨਤਿਨਹੇਂਬਿਗਰਿਕ

ਤਸੁ ਰਾਮ ਪਰਕਾਸ ਸੇ ਤੇ ॥੩॥ ਸੇ ਸਮ ਸੁ ਸਮ ਰੂਪ ਸਤ ਸ ०੨੬
 ਸਤ ਦਰ ਤੇ ਸਤ ਸੀ ਗ ਸੇ ਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਤੂ ॥ ਸੁਤੀ
 ਸੁਦਨ ਸੁਮਨ ਨ ਨਿਧਾ ਸਧਰ ਕੇ ਸੰਖਾ ਤਾ ਵਿਖਾ ०
 ਤਾ ਸਿਵ ਸਾਂਤ ਦਰਤੂ ॥ ਸੇ ਸਾ ਅਜ ਏ ਸਾ ਅਮਰੇ ਸਜੇ
 ਤੇ ਸਭੀ ਵਿਸ ਵਿਸ ਏ ਸਾ ਅਸੇ ਸਧਰਤੂ ॥ ਸੁਤੇ ਸਿੰਧ
 ਤਵ ਬਿਧ ਕਛੁ ਹਾਨ ਨਾਹੀ ਸੇ ਏ ਰਾਮ ਪਰਕਾਸੁ
 ਖਰਾਸ ਚਰਤੂ ॥੪॥ ਜੀ ਮਜਾਨ ਤੂ ਜਾਨ ਜਹਾ ਨਾਈ
 ਜੁਦੈ ਜੀ ਵਨਾ ਸੀ ਵਨਿ ਰਣੀ ਵਜਾਨੇ ॥ ਜਿ ਮਜੇ ਬਨ
 ਜਾਨ ਜਰਨਾ ਦਿਜੇ ਤੀ ਜੁਤ ਦੇਹ ਜਰ ਜਾਨ ਨਾਹੀ ਦੇਹੀ

ਮਾਨੋ॥ ਜਥਾ ਜਾਨ ਜਲ ਮੋ ਜਤ ਰੰਗ ਜੋਈ ਜਾਲੀ
 ਜਾਲ ਸਭ ਜਾਨੀਏਂ ਸੂਤ ਸਾਨੋ॥ ਜਾਨੋ ਜੁਕੁ ਜੋ ਜਤਨ
 ਜਿਤ ਮੁਕੁ ਜੋ ਦੇ ਲੱਖ ਦੱਖ ਤੂਰਾ ਮਪਰ ਕਾਸ ਦਾਨੋ॥
 ੫॥ ਹੋਰ ਨ ਹੋਰ ਮਾਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹਾਰੇ ਨਹੀ
 ਹੋਰ ਪਾਯੋ॥ ਹਿੰਦੇ ਹੋਰ ਕੇ ਹੋਰ ਨੇਵਾਸ ਤੇ ਜੀ ਕਮਲੇਵ
 ਭਵੇ ਕਮਲ ਕੇ ਬੀਚ ਪਾਯੋ॥ ਹਰੀ ਹੋਰ ਹਿਰਦੈ ਦੁਖ ਦੂ
 ਰ ਹੋਏ ਹਰਿ ਰੰਗ ਬੇਰੰਗ ਸਭ ਸਿਧ ਗਾਯੋ॥ ਹੋਏ ਬਰਸ
 ਕਾਰੋ ਗਹਿਰ ਕੰਦਰਾ ਮੈ ਬੈਠ ਰਾਮ ਪਰਕਾਸ ਨਹੀ
 ਪਾਸ ਪਾਯੋ॥ ੬॥ ਖੇਖਾਲ ਕੀਤ ਰਫਾ ਖਿਆਲ ਕਰ

ਖਾਂਖਿਨਖੀਨਖੇਹੋਤਾਇਨਖੁਬਦੇਖੋ ਖਾਲੀਖਾਲ ੨੭
ਨਾਖਾਲਕਾਬਿਨਕੋਈਤੂਤੇਖਸਮਖੁਦਖੁਦੀਤਜਖੁ
ਦਸੁਪੇਖੋ ਖੇਰਖੁਸਹਾਲਨਾਬਿਹਾਲਕਬਹੀਖੁਲੇਖੇ
ਬਿਨਬੈਨਚਿਤਚੈਨਲੇਖੋ ਖੋਜਖੋਹਲੇਬੇਦਕਤੇ
ਬਸਗਰੇਨਖੁਦਾਇਬਿਨਰਾਮਪਰਕਾਸਸੇਖੋ ॥
ਚੇਚਾਰੋਈਓਗਚਿਤਚਾਂਦਨੀਹੇਤਿਸਚੈਦਚੈਤੰਨਕੋ
ਚੀਨਪਆਗੇ ਚਿਤੀਚੇਤਨਾਬਿਤਪ੍ਰਤਬਿੰਬਹੋਕੇਚ
ਖੁਆਦਰੂਪਾਦਚੇਤਨਨਿਹਾਰੇ ਚਾਰਭੂਜਾਵਿਸਨੂ
ਮੁਖਚਾਰਾਸਾਰਾਸਰੋਚਾਰੋਈਵੇਦਚੇਤਨਉਚਾਰੇ ॥

ਚੇਤਚੇਤਿਨਚਤੁਰਾਈਤਜਿਕੇਚਿਤੋਰਾਮਪਰਕਾਸ
 ਚਿਤਚੇਤਨਾਰੇ॥੮॥ਦਾਲਦਲਗੀਰਿਸਭੁਗਈਦਿ
 ਲਦੀਦਿਲਬੀਚਦਿਲਦਾਰਕੋਜਬੀਪਾਯੋ॥ਦੁਨੀਆਂ
 ਦੀਨਪਰਬੀਨਆਪੀਨਨਧੀਦਿਗਰਚੀਜਬਿਨਬੀ
 ਜਬਟਜੋਦੁਰਾਯੋ॥ਦਿਲੋਂਦਾਗਸਭੁਦੈਤਕੇਦੁਰ
 ਹੋਏਦੁਖਦੋਖਦਾਰਿੰਦੁਦਿਲਤੇਮਿਟਾਯੋ॥ਦਾਰੂਦੀਨ
 ਗੁਰੁਰਾਮਪਰਕਾਸਜਬਹੀਤਦੋਦਰਦਕਰਗਰਦ
 ਹੀਮਗਮਾਨਗਾਯੋ॥੯॥ਜਾਲਜਰਾਨਹੀਜੋਰਜੋਬਾ
 ਨਤਾਈਮਨਸਾਹਿਤਅਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤਤਾਕੀ॥ਜਰਾ

ਜਨਪਰਤੰਖੁਨਚੱਖਮਗਦਤੇਗਿਰਾਗੋਇਅਤੀਤ ੨੯
 ਏਰੀਤਜਾਕੀ॥ਜੋਅਰੂਪਅਸਬਦਾਅਗੀਧਾਇਤਮ ੦
 ਦਿਵਦਨੇਤਨੇਤੀਤਵਿਦਅਵਧਦੰਕੀ॥ਜਤੀਗੁਣ
 ਕ੍ਰਿਯਾਸਿਬੰਧਨਹੀਜਾਹੀਮੇਰਾਮਪਰਕਾਸਲਖਾਵਿਖੇ
 ਕਾਂਕੀ॥੧੦॥ਰੇਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਤੇਰੋਤੇਰੇਤੁਲਰ
 ਵੀਤਤੁਤਨਮਯੋਕਕੋਈ॥ਰੂਪਹੀਰੂਪਪ੍ਰਤਿਰੂਪਵ
 ਰਨੈਸੁਤੀਜਨਉਪਾਧਸਿਬੰਧਹੋਈ॥ਰੂਪਕੋਰੰਗ
 ਪਰਸਿਗਮਣੀਮੇਯਬਾਰੀਗਰਿਜਤਲਗੋਸੁੱਧਸੋਈ
 ਰਮਯੋਇਮਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਤੁਈਲੋਕਮੇਨਾਗਨਰਦੇਵ

ਪੁਰਮਾਹਿਜੋਈ॥੧੧॥ਜੇਜਾਨਦੇਹਾਰਜਹਾਨਕਾ
ਤੂਤੇਰੇਜਾਨਦੇਤੇਜੁਮਲਾਵਿਦਮਾਨੋ॥ਜਥਾਸ੍ਵਪਨ
ਜੇਜਾਨਅਜਾਨਜੇਤੇਤਥਾਰਾਜਰਾਜਨਸੁਖਖਾਨ
ਠਾਨੋ॥ਜਬੀਜਾਗਦੇਖੇਤਬੀਨਾਹਿਪੇਖੇਇਮਭਾਂ
ਤਭਵਭਾਂਤਜਾਗਾਂਤਜਾਨੋ॥ਜਦੋਗਮਾਨਕੀਵ੍ਰਿਸ਼ੀ
ਕਰਸਿੰਦੀਵੇਖੇਜੁਦਾਕੋਨਕੋਰਾਮਪਰਕਾਸਮਾਨੋ॥੧੨॥
ਸੀਨਸਮਸ਼ਮਨਸਾਂਤਏਕਾਂਤਕਰਕੈਸੁਤੀਸਾਰਸਿ
ਗਹਿਸਰਬਸਿਤਭਾਂ॥ਸਤਗਮਾਨਮਾਨੰਤਸਰੂਪਲੇ
ਖੁਨਸੁਵਿਚੋਖਣਸਿੰਧਸਿੰਧਾਂਤਅਖੇ॥ਸਦਾਸੁੱਧ

ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਵਿਕਾਸਸਾਖੀਸੁਕੁਟਸਥਾਸਿਗਸੁਤੀਸ ०੨੯
ਖਰਾਖੇਂ। ਸੁਨੇਸੇਵਨਾਸੇਵਕਦਾਸਸਾਮੀਤੁੰਸਦੇਵ
ਹੀਰਾਮਪਰਕਾਸਲਾਖੇਂ। ੧੩ ਸੀਨਸੋਕਜੇਸੁਪਕੇਪ ०
ਵਟੇਕਾਬੁੰਧੀਸੋਧਸਤੁਸਾਧਨਾਸਾਧਕਰਕੇ। ਸਿ
ਵਸਾਂਤੁਸੁਤੀਸਾਸਤ੍ਰਸਭੀਸੀਤਬਰਨੈਸਦਾਸੇਵਸ
ਤਸੀਗਸਰਧਾਸੁਧਰਕੇ। ਸੁੰਧਬੋਧਬਿਨਨਾਹਿਸੁਬਿ
ਰੋਧਨਾਸੇਸੀਸੇਸੋਕਅਟਿਲੋਕਪਰਮਾਦਕਰਕੇ
। ਸੁਕਦੇਵਸਨਕਾਹਿਸਿਧਸਾਧੂਸਾਹਿਕਭੁਨੈ
ਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਸੁਨਿਪਤ੍ਰਕਕਰਕੇ। ੧੪। ਸੁਦਸੁੰਧ

ਸੋਈ ਸੋਧ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਯੋ ਵਿਖੇ ਸ੍ਵਾਦ ਵਿਖਤੁ ਲਲ
 ਖਤਾ ਗਕੀਤੇ ॥ ਰਸੇ ਵਈ ਸੋਬ੍ਹਮ ਸਭ੍ਹਮ ਸ੍ਵ
 ਰਨੇ ਬ੍ਹਮ ਲੋਕ ਲਗ ਲੋਗ ਸਭ੍ਹਮ ਵਜੀਤੇ ॥ ਸੋਈ
 ਬ੍ਹਮ ਅਨਿਦਾ ਸਿੰਧੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਕੇ ਕੀਏ ਚਾਰ ਦਸ ਲੋ
 ਕ ਸਭ ਸੋਕ ਰੀਤੇ ॥ ਸੁਧੰਸਾਂਤ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟਤ ॥
 ਕੀਰਿਤੇ ਜਤਨੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀਤੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜ੍ਵਦੁਜ
 ਦਾਨ ਤੁੰਬੁ ਤੇ ਕੁੰਬੁ ਜਾਹਰ ਅਸਤੀ ਭਾਂਤੀ ਪ੍ਰੇਰੂ ਪਸਰੂ
 ਪਪ ਆਰੋ ॥ ਸਿਮਰੰ ਜੁਭੁ ਜੀਗਭੈ ਅੰਗ ਭਾਸੇ ਰੰਜੂ ਗੁ
 ਨ ਤੇ ਉਰਗ ਨਹੀ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਬਾ ਜਾਨ ਅਸਥਾਨੁ

ਕੋਚੋਰਜਾਨੇ ਭੁਜਜਾਨ ਅਹੀ ਭਾਨ ਭੈਵਾਨ ਭਾਰੋ ॥ ਬ ੩੦
ਜੀਜਾਲ ਜਿਮ ਬਾਲ ਬੇਤਾਲ ਲਖ ਕੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਜੋਰ ॥
ਮਪਰਕਾਸ ਧਾਰੋ ॥ ੧੬ ॥ ਤੋਇ ਤੋਇ ਤਰਿਗਤੁ ਲਤੋਮ
ਤਨਹੈ ਕੀਜ ਪੂਤ ਪਰਦੂਤ ਅਵਸੂਤ ਜੇਈ ॥ ਤਤੋਤਤ੍ਰ
ਤੇਤਤ੍ਰ ਕਰੂਪ ਤੇਰੋਤ੍ਰਈ ਤਾਪਨਤੀਨ ਗੁਨਹੀਨਸੇ ३
ਈ ॥ ਤੁਮਤਰਨ ਕੇਤੁਲਤਮ ਹਰਨ ਕੇਜੀਤੁਰੀਆ
ਤੀਤਪਰਤੀਤਨਹੀਰੀਤਗੋਈ ॥ ਤਤ੍ਰਮਸਮਾਦਿਬਿ
ਨਬਾਦਬਰਬਰਨਹੈਰਾਮਪਰਕਾਸਾ ਬਿਨਨਾਹਿਕੋ
ਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋਇਜੁਦਾਨਜੋਗੀਜੁਤ੍ਰਜਾਹੀਜਾਨੇਸੋਈ

ਜਨਸੁਖਖਾਨਤੂਜੁਗਤਜੀਜੇ। ਜੋਨਜਨਮਨਮ
 ਰਨਜੁਰਜਾਹਿਜਾਤੀ। ਇਮਜਾਨਵਰਜੁਗਤਜ
 ਗਮੁਕਤਲੀਜੇ। ਜੋਨਜਗਅਰਥਸਾਮੁਬਬਟਬੀ
 ਜਾਜਿਮਜਾਨਤਵਅਰਥਨਵਿਅਰਥਕੀਜੇ। ਜੋਈ
 ਜਾਨਪਰਤੰਖੁਨਾਅੰਖੁਗਦਤੇਲਖੁਰਾਮਪਰਕਾਸ
 ਸੁਅਲੱਖੁਹੀਜੇ॥੧੮॥ ਐਨਐਨਹੀਆਨਸੁਖਖਾ
 ਨਹਿਰਦੈਸੁਨਐਨਬਿੰਦੁਨਬਿਧਬੈਨਬਰਨੀ॥
 ਆਨਨਹੀਭਾਨਕੁਦਮਾਨਨਕੁਆਦਿਸਕੁਭਾਨਕੀ
 ਕਿਰਨਲਭਨੀਰਧਰਨੀ॥ ਐਨਸੁਨਬੈਨਮੁਨਿ

ਬਾਸਬਾਸਿਸੁਕੇ। ਇਸੁਪਰਸਿਸੁਨੇਕਰੀਕਰਨੀ ੩੧
॥ ਅਜਾਤਹੀਵਾਦਸੁਵਿਵਾਦਬਿਨਜਾਨੀਏਰਾਮ
ਪਰਕਾਸੁਭੁਵਪਾਸਹਰਨੀ॥ ੧੯॥ ਗੋਨਗੀਮਗੇਦ
ਇਸੁਖਪਾਯੇਮੇਮੇਰੇਬੀਚਨਾਉਚਪੁਨਨੀਚਕੋਈ॥
ਗੋਨਗੁਨਗਾਮਖਟਉਰਮੀਵੇਕਾਰਖਟਪੰਚਕ
ਲੇਸਕੀਲੇਸਖੋਈ॥ ਗਿਰਾਗੁਰੋਕੀਗਹਿਨਕਰ
ਗਮਨਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਯੋਬਿਖੋਬਿਖਬੀਚਮ੍ਰਿਤਕੀਚਧੋ
ਈ॥ ਰਿਵਨੈਨਗਤਿਗੁਨਜਨੋਗਮਨਅੰਜਨਦੀ
ਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸੁਭੁਵਪਾਸਹਰਨੀ॥ ੨੦॥ ਫੇਫੇਰ

ਨਫਿਕਰਕਛੁਜਿਕਰਸਮਝੈ ਖਟਚਾਰਦਸਾਆ
 ਠਕੇਪਾਠਮਾਹੀ॥ਫੈਲਰਹੀਸੇਸਹੀਫੁਨਸਹੀਕੀਜੇ
 ਚਿਤੀਚੇਤਨਾਬਿਤਪ੍ਰਸੰਧੀਜਾਹੀ॥ਫੁਰੇਬਾਤਤਵ
 ਤਾਤਭਵਭੁੰਤਭਾਗੇਫਿਰਮੀਚਕਰਨੀਚਕੋਭੈਨਸ०
 ਹੀ॥ਫਰਮੇਸਕਰਹੇਸਨਿਜਹਾਲਮੋਜੀਫਲਰਾ
 ਮਪ੍ਰਕਾਸਦੁਖਫਾਸਨਾਹੀ॥੨੧॥ਕਾਫਕੁਸਲਤੂਕੋ
 ਸਲਾਪੀਸਜੈਸੇਕੋਸਕੋਸਪ੍ਰਿਤੀਕੁਸਲਕਰਭਾਸ
 ਕਰਤੂ॥ਕੀਏਕੋਸਤੇਭ੍ਰਿਨਕਰਦਰਜੈਸੇਤਿਮਕੋਸ
 ਬੇਹੋਸਾਇਕਹੋਸਦਰਤੂ॥ਕੋਸਮੀਨਪਸਾਅਦਤਨ

ਤੀਨਮਾਂਹੀਤੂਅਨੰਤਗਤਵੇਮਵਤਦਸਕਰਤੂ ੩੨
॥ਕੇਵਲਕਾਲਕੀਕਲਪਨਾਰਹਤਕਿਲਤੂਸੁਪ
ਰਕਾਸਵਰਰਾਮਪਰਕਾਸਕਰਤੂ॥੩੩॥ਗਾਫਰੀ
ਮਮਗੁਰਗਮਾਨਸੋਗੋਯਜਾਨੋਗੋਦਮੁਖਨਮੋਖਗੁ
ਣਦੋਖਤੇਰੋਗਮਾਤਾਗਮਾਨਗੋਜਾਨਪਰਮਾਨਮਾਨੋ
ਪਰਮਾਨਮਾਨੰਦਸੁਤੀਬਿੰਦੋਰੋਗਮਾਨਰਿਤੇਨ
ਕਿਤੇਸੇਪੰਥਕੁਖੇਰਿਦੈਗੋਥਕੋਭੇਦਪਰਛੇਦਝੇ
ਰੋਗਮਾਨਾਇਝੇਬੁਧੀਮਨਾਵਿਖੈਨਹੀਸਭੀਵਿਸ
ਚੇਰਾਮਪਰਕਾਸਕੇਰੋ॥੩੩॥ਲਾਂਮਲੀਨਭੁਵਰੀਨ

ਸਾਖੁਪੁਮਹੀਉਦੈਹੋਤਥਿਤਖੀਨਨਿਤਤੂਨਿਹਾਰੇ
॥ ਲਗਭੋਗਤਭੋਗਭਵਭੋਗਤਜਤੂਗੁਨੈਕਾਰਜ
ਅਰਜਲੇਵਿਚਾਰੇ॥ ਲੈਜਾਗਤਹੋਤਸਭਸ੍ਰਪਨ
ਮਾਂਹੀਪੁਨਸ੍ਰਪਨਕੋਲੀਨਲੈਮੋਚਿਤਾਰੇ॥ ਲੀਨ
ਤ੍ਵੇਰੀਨਪਰਬੀਨਤੂਰੀਆਵਿਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸ
ਤੂਅਧਾਰਚਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਅਮੀਮੋਜੂਦਇਹੋਬੂਦਮੋਲੋ
ਬੈਠੇਅੰਬੀਅੰਮੋਲੀਅੰਬੇਖਕਰਕੇਅਨੁਮਾਨਵੇਮੋ
ਨਸਤਰੂਪਾਕਰਕੇਸੋਈਏਅਨੇਕਾਵਿਸਸੰਗਧਰ
ਕੇਅਨੀਮਾਨੀਗਨਗਮਾਨੀਅਗਮਾਨੀਕੋਕੋਮੋਨਮੋ

ਨੀਅਭੁਮਾਨੀਬਪੁਬੀਚਵਰਕੇ॥ਮਨਬਾਦੀਕੋਵਿਖੇ ੩੩
ਨਹੋਇਜੋਈਲਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸਭਵਾਸਤੁਰਕੇ
॥੨੫॥ਨੂਨਨਾਮਐਰੂਪਸਭਨੂਨਤੁਝਤੇਤੂੰਅਨੂਨਹੈ
ਗੂਨਾਗੂਨਪਾਰੇ॥ਨਾਮਰੂਪਕ੍ਰਮਕ੍ਰਪਕੋਪਗਟਕਰ
ਕੇਨਨੰਤ੍ਰਨਿਤਨੂਤਨੀਤੂੰਨਿਹਾਰੇ॥ਨੈਨਨਰਦੇਖਦੇ
ਚੰਦ੍ਰਜਾਨੈਨਭੁੰਨੀਲਮਾਨੰਗ੍ਰੀਧਬਧਾਰੇ॥ਨਦੀਨ
ਵਨਰਹੋਤਆਰੂੜਜਬਗੀਪੇਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸਤਟ
ਗਮਨਦਾਰੇ॥੨੬॥ਵਾਉਦਾਚਵਿਚਾਰਵਿਚਲੱਖਦੇ
ਖੇਅਬਦੇਰਨਾਵਿਖੇਸੁਨਾਸੁਰਬੇਕੀ॥ਵਿਵਹਾਰਵਿ

ਸਾਖੁ ਪੁਮਹੀ ਉਦੈ ਹੋਤਾ ਬਿਤਖੀ ਨਾਨਿਤਤੁ ਨਿਹਾਰੇ
 ॥ ਲਗਭੋਗਤਾ ਭੋਗਭਵਭੋਗਤਜਤੁ ਗੁਨੈਕਾਰਜ
 ਅਰਜਲੇਵਿਚਾਰੇ ॥ ਲੈਜਾਗਤਹੋਤਸਭਸੁਪਨ
 ਮਾਂਹੀਪੁਨਸੁਪਨਕੋਲੀਨਲੇਮੋਚਿਤਾਰੇ ॥ ਲੀਨ
 ਤ੍ਰੇਚੀਨਪਰਬੀਨਤੁਰੀਆਵਿਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸ
 ਤੁਅਧਾਰਚਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਅਮੀਮਮੋਜੂਦਇਹੰਬੂਦਮੋਲ ॥
 ਬੈਰੋਅੰਬੀਅੰਮੋਲੀਅੰਬੇਖਕਰਕੋ ॥ ਮਨੁਮਾਨਵੇਮ ॥
 ਨਸਤਰੂਪਾਕਰਕੇਸੋਈਏਮਨੇਕਾਵਿਸਸੰਗਧਰ
 ਕੋ ॥ ਮੁਨੀਮਾਨੀਗੁਨਗਮਾਨੀਅਗਮਾਨੀਹੋਕੇਮੋਨਮ ॥

ਨੀਅਰੁਮਾਨੀਬਪੁਬੀਚਵਰਕੇ॥ਮਨਬਾਣੀਕੋਵਿਖੇ ੩੩
 ਨਹੋਇਜੋਈਲਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸਭਵਆਸਤਰਕੇ
 ॥੨੫॥ਨੂਨਨਾਮਐਰੂਪਸਭੂਨੂਨਤੁਬਤੇਤੂਅਨੁਨਹੈ
 ਗੂਨਾਗੂਨਪਾਰੇ॥ਨਾਮਰੂਪਕ੍ਰਮਕ੍ਰਪਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰ
 ਕੇਨਾਨਤ੍ਰਨਿਤਨੂਤਨੀਤ੍ਰਨਿਹਾਰੇ॥ਨੈਨਨਰਦੋਖਦੈ
 ਚੰਦ੍ਰਜਾਨੈਨਭ੍ਰਿਨੀਲਮਾਨੰਗ੍ਰੀਧਬਧਾਰੇ॥ਨਦੀਨੰ
 ਵਨਰਹੋਤਆਰੂੜਜਬਹੀਪੇਖੇਰਾਮਪਰਕਾਸਤਟ
 ਗਮਨਵਾਰੇ॥੨੬॥ਵਾਉਵਾਚਵਿਚਾਰਵਿਚਲੱਖਦੇ
 ਖੋਅਬਦੇਰਨਾਵਿਖੇਸੁਨਸ੍ਵਾਰਥੇਕੀ॥ਵਿਵਹਾਰਵਿ

ਹਾਇਸੋਵਿਦੇਕਸੇਤੀਸੁਵਿਦੋਧੁਵਿਧੀਧਾਰਪਰਮਾਰ
 ਬੇਕੀਗਦਿੰਗਮਾਨਅਪ੍ਰੋਖੁਸੁਵਿਮੋਖਵਰਨੇਵਿਖੇਦ ॥
 ਸਨਾਦਸਨਯਥਾਰਬੇਕੀਗਦਿਵਧਾਨਵਿਨਦਗ
 ਵਸਦੇਵਸੁਤਨੈਭਨਯੋਰਾਮਪਰਕਾਸਾਵਿਦਪਯਥੇ
 ਕੀ॥੨॥ਹੋਹੋਰਨਕਰਨੇਕੇਯੋਗਤੁਝਕੋਯਗਯੋਗਯ
 ਮਆਦਿਅਨੇਕਸਾਧਨਾਹੋਵੇਗਮਾਨਕਰਮਾਨਅੰ
 ਗਮਾਨਹਾਨੀਹਤੇਵੇਤਤਮਹੇਤਸਵਤਾਸੁਸਾਧਨਾ॥
 ਹੇਯਵਹੁਹੋਗਇਹੋਰਮਾਨੇਕਰੋਬਚਨਤਿਨਬ
 ਦਨਕੇਸਰਬਸਾਧਨਾਉਪਾਦੇਯਵਰਵਰਨਅ

ਭੇਦਵਰਨੈਵਰੋਰਾਮਪਰਕਾਸਇਹੀਗਮਨਸਾਧਨ ३੪
੨੦। ਅਫਲਾਅਫਲਾਖਰੀਜਨਯਕਤੂਦਰਮਮ
ਨਦੁਨੀਯਾਂਦੁਈਵੀਨਦਾਨੇ। ਆਬਹੀਖਕਹਵਾਇਅ
ਤਸਭੁਯੋਨਫਸਪੋਸੰਤਸੁਜੋਬਾਨਮਾਨੇ। ਆਪਹੀਚ
ਸਮਪੁਨਗੋਸਬੀਨੀਬਨੇ। ਆਪਦਹਿਚਾਰਹੋਇਤ
ਬਕਖਾਨੇ। ਰਾਮਪਰਕਾਸਹਰਜਾਇਹਾਜਰਸਦ
ਤਾਸਾਬਿਨਤਾਸਕੋਕੋਨਜਾਨੇ। ੨੧। ਯੇਯੋਗਾਅਯੋਗ
ਨਹੀਯੁਗਮਯਾਮੇਯਤਨਯੇਧਾਬਿਨਯੁਕੁਯਕਯੋਗਪ
ਈ। ਯੋਗੀਯੋਗਕੀਯੁਗਤਯਮਨਿਯਮਧਰਕੇਯਾਂਕੇ

ਹੇਤੁ ਅਨਕੇਤ ਸਮਾਧਿ ਲਾਈ॥ ਯੋਗ ਯੋਗ ਜੋ ਜੀਵ ਬੁ
 ਮਏ ਕਜਾਨੇ ਯਾਂ ਕੇ ਬੀਚ ਪਰਪੰਚ ਕੀ ਨਹਿ ਸਮਾਈ
 ॥ ਯਤੋ ਵਾਚਨਿ ਰਵਿਰਤਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤਮ ਨ ਕੀਇ
 ਤੀਰਾਮ ਪਰਕਾਸਾਦਿ ਸਰਾਮ ਗਾਈ॥ ੩॥ **ਵੈਸੀ**
 ਤਸਰਨ ਸੁਖ ਕਰਨ ਜੋ ਕੋਮਲ ਅੰਤਹ ਕਰਨਾ ਸੀ
 ਹਰ ਫੀਹਰ ਫੀਕਰੀਤਹ ਆਗਮਾ ਅਨੁਸਰਨਾ॥
ਛਪੇਛੀ ਦਾ॥ ਸੀਤ ਸਰਨ ਅਪਹਰਨ ਚਰਨ ਚਾਰੂ ਚਿ
 ਤਰਜੈ॥ ਬੈਨ ਬਦਨ ਸੁਖ ਸਦਨ ਭੁਨਤਰਤ ਸੀਤ ਸ
 ਮਾਜੈ॥ ਕੋਮਲ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਸੁਕਰਨ ਰਸ ਉਰਧਾਰੈ॥ ੪

ਦੁਖੀ ਦੀ ਨਜਨ ਦੇਖਤਾ ਹਿਦੁਖ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰੈ॥ ਕਾਯ ੩੫
ਕਮਾਨ ਸਵਚਨ ਕਰਕਰ ਉਪਕਾਰ ਸੁਜਾਨ ਦਰਾ॥ ੩
ਹਾਅਗਮਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇ ਸੀਹਰ ਫੀਰਾ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਾ॥
੨੬੦॥ ਵਿਮਲ ਸੁਅੰਤਾ ਕਰਨ ਜਹਤਾ ਕੋਹੈ ਅਧਕਾਰਾ॥
ਸੁਨੈ ਪਢੈ ਚਰਚਾ ਕਰੈ ਅਥਵਾ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਧਾ
ਸਰੋਵਰ ਤਟ ਵਿਖੇ ਸੁੰਦਰ ਬਨ ਮੇਅਵਾਸਾ॥ ਕਰਨਿ
ਵਾਸ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਸਿਹਰ ਫੀਰਾ ਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪॥ ਇ
ਤਿਸੀਰਾ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਮ ਹੀ ਸਉਦਾਸੀ ਨੇ ਨਕਿਤ
ਸੀਹਰ ਫੀਰੀ ਪੁਰਟਿ ਸੁਭੀ॥ ੧॥ ॥ ॥

ਦੇ ਜਨਮ। ਸੀਮਤ ਉਨੀ ਸੋ ਬਿਖੇ ਅਧਕਤੀ ਨ ਫੁਨ
ਜਨਾ ਕਰੀ। ਸਿਹਰ ਫੀ ਜਾਨਿਯੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਮ ਸੁਖ
ਖਨਾ ॥ १ ॥   ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਓਅੰਸ਼ੀਪ੍ਰਮਾਤਮਨਮਃ ॥ ੩੬

ਸ਼ੀਗੁਰਚਰਨਕਮਲੇਕੁੰਜੇਨਮਃ॥ ਕੁੰਡਲੀਆਛੰਦ

॥ ਜਾਂਕੇਜਾਨੇਤੇਬਿਨਾਭਾਸਤਨਾਨਕਾਰਾਜਾਸਗਮਾਨ
ਤੇਲੀਨਦੈਤਿਹਬੰਦੋਤ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਕਾਰਾਤਿਹਬੰਦੋਤ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਕਾਰਕਰੋਕਛੁਬਾਕਾਬਿਲਾਸਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਮਾਗ੍ਰ
ਬਤਗਮਾਨਮੈਨਰਕੀਭਾਸਾਕਹਿਗਿਰਧਰਕਾਦਿ
ਰਚਨਾਆਸੇਹੋਵਤਜਾਕੇ॥ ਜੋਨਿਰਦਸੇਸਾਅਕ੍ਰਿਤ
ਮਾਗਿਰਾਢਿਗਜਾਇਨਤਕੇ॥ ॥ ਗਿਰਧਰਸੋਜੋਗਿ
ਰਧਰੈਪ੍ਰਯਤਨਉਨਾਬਿਨਖੇਦਾਗਿਰਕਾਰਣਸੁਖਮ

ਬੂਲਤਨਾਗਿਰਧਰਪ੍ਰਿਤਕਵੇਦਾ॥ਗਿਰਧਰਪ੍ਰਿਤਕਵੇ
 ਦਪ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਤਕੋਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਾ॥ਬਿਨਸੋਤ੍ਰਪੁਨਸੁਨੈਵਾਕ
 ਬਿਨਸਬਦਅਲਾਪਤਿ॥ਕਹਿਕਾਵਿਗਿਰਧਰਰਾ
 ਇਜਾਸਮੈਨਾਹਿਮਿਤ੍ਰਅਰਿ॥ਸਬਕੋਅਪਨੋਆਪਅ ०
 ਤਮਾਸੋਤ੍ਰੀਗਿਰਧਰਾ॥੩॥ਕਉਂਕੀਰਤਵੇਰਾਗਕੀਭਿਕ
 ਨਕਕਾਮਨੀਦੋਸਾ॥ਨਖੇਧਪਖੰਡਨਕੋਕਰੋਰੋਇਜ
 ਗਿਯਾਸੁਮਨਹੋਸਾ॥ਹੋਇਜਗਿਮਾਸੁਮਨਹੋਸਸੇਈ
 ਅਬਕਾਬਿਤਸੁਨਾਊ॥ਖੇਦਮਤਨਕੋਖੰਡਕਛਕਪੁਨ
 ਔਰਗਿਗਾਉ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਾਵਿਰਾਇਮੋਹਮ

ਦਮਨਕਾਦਹੋ॥ਜਿਉਹੋਇਅਭੇਦਾਗਿਯਨਸੋਈਸੁ ੩੭
ਤਅਨਭਵਕਹੋ॥੩॥ਅਹਿਮਾਜੋਨਿਰਵੇਦਕੀਕੋਕਹਿ
ਸਕੈਉਦਾਰਾ॥ਤਾਗੀਬੰਧਨਸੋਮੁਕਤਿਬਾਕੀਸਭ
ਗਿਫਤਾਰਾ॥ਬਾਕੀਸਭਗਿਫਤਾਰਦੀਨਆਪੀਨਤੁ
ਝਧੀ॥ਨਿਜਸਰੂਪਕੋਭੂਲਾਆਪਕੋਮਾਨਲੀਯੋਜੀ
ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਨਲਾਗਤਹੋਇਕਲ
ਹਿਮਾ॥ਜਿਸਛਿਨਕਰੈਤਿਯਾਗਾਤਿਸੀਛਿਨਹੋਵਤੁ
ਮਹਿਮਾ॥੪॥ਪ੍ਰਮਾਰਬਕੀਪਾਰਿਲੀਸਿਤੀਕੋਨ
ਮਨਿਵੇਦਾ॥ਪ੍ਰਮਾਰਬਕੀਪਾਰਿਲੀਸਿਤੀਕੋਨ

ਨਾਂ

ਪਾਵਤਪੈਂਨਿਤਖੇਦਤਉਨਹਿਤਆਗਸਕੈਮੁਧਾਮੇ
 ਹਮਦਰੇਸੇਮਤੋਸੁਪਰਕੀਨਾਹਿਰਹੀਸੁਧਾਕਹਿਗਿ
 ਰਧਰਕਾਵਿਗਾਇਇਹਨਰਤਨਖੇਤਅਕਾਰਬ
 । ਬਾਂਸੁਮੁਖੀਦੈਰਹੈਨਸਮਝੈਰੰਪੁਮਾਰਥਾ॥੫॥ ਤਹ
 ਵੈਰਾਗਕੀਕੋਕਥਾਇਵੇਜਹਾਅਰਾਮਾਜੋਨਤੋ
 ਨਪਰਕਾਰਕਰਪੋਸੇਹਾਰੁਅਰੁਚਾਮਾਪੋਸੇ
 ਰੁਅਰੁਚਾਮਬਾਸੁਮੁਖਭੁਏਜਨੁਨੀ॥ ਕਰੈਆਪ
 ਨਾਪਾਤਅਨਤਮਦਰਸੀਖੁਨੀ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰ
 ਕਵਿਗਾਇਸਾਤਤਿਨਕੋਹੈਕਹਾ॥ ਜੋਬਖੈਜੇ

ਨਸੁਖਦਹੈ ਰਾਗਸੁ ਪਨੇ ਨਹੀਤ ਹਾਂ॥੬॥ ਜਹਾਸਾ ੩੮
 ਨਾਮੁ ਵੈਰਾਗ ਕੋ ਸੋਹੈ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਜਿਤ ਮਾਨ
 ਵਿਤੋ ਕਏ ਕਾਇਏ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਬਸੀਕਾਰਾ॥ ਜਾਨ ਲੇ
 ਹੁ ਬਸੀਕਾਰ ਸੁਨੇ ਅਬਾਤਿ ਨ ਕਾਭੇਦਾ॥ ਤਰਤੀਬ
 ਰਤੀਬ ਰਮੰਦਰਿ ਧਾਵਿਧਗਾ ਵਤ ਬੇਦਾ॥ ਕਹਿਹਿ
 ਰਧਰਕ ਵਿਰਾਇ ਸਕਲ ਸੁਖ ਕੀਹੈ ਰਾਸਾ॥ ਵ
 ਰੇ ਰਾਗਾਹੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਜਿਨ ਕੋਹੋ ਤੁਜ ਹਾਸਾ॥ ੭॥ ਪੁ
 ਹਮੀਰਾ ਮੀਕੇ ਅਰਥ ਹੋਵਤ ਹੈ ਨਰਵੀਨਾ॥ ਜਬ ਪੁ
 ਪਤਾਇਨ ਕੀਠੁ ਈਤ ਬਬਾਧਿਹੋ ਤਮ ਲੀਨਾ॥ ਤਬ

ਬੁਧਿਹੋਤਮਲੀਨਪੁਨਹਬਹਰੇਹੋਇਆਂਧਰਾ॥ਬਿ
 ਨਪਾਏਦਾਂਤਨਿਕਾਸੈਇਉਜਿਉਪਰਬਸਬਾਂਦੇ
 ਰਾਕਹਿਕਾਵਿਗਿਰਧਰਗਾਇਭਾਵੈਪੰਡਿਤਹੋ
 ਏਓਮੀ॥ਤਿਨਕੇਸਾਂਤਨਰਿਚਹੈਜਿਨਕੇਹਾਟਕ
 ਪੁਹਮੀ॥੮॥ਨਾਰੀਸ੍ਰੇਣੀਨਰਕਕੀਹੈਪ੍ਰਾਸਿਧਨਹ
 ਲੁਕੀ॥ਜਬਾਸਮਾਨਜਾਪ੍ਰਕੀਆਤਬਾਜਾਨਲੈਸੁ
 ਕੀ॥ਤਬਾਜਾਨਲੈਸੁਕੀਤੀਨਕਾਏਕੋਰੂਪਾ॥ਅਸੁਮ ੦
 ਸਨਖਚਰਮਰੋਮਮਲਮੁੜਕੋਰੂਪਾ॥ਕਾਹਿਗਿਰ
 ਧਰਕਾਵਿਗਾਇਪੁਰਸਾਇਨਕੀਏਅਜਾਰੀ॥ਐ

ਸੀਦਾਸੁਨ ਔਰਜਗਤ ਮੈ ਜੈ ਸੀ ਨਾ ਗੀ॥੧॥ ਜੋਖਾਮੁ ੨੯
 ਰਤਪਾਪਕੀ ਪਿਖ ਜਾ ਕੋਭੂ ਲੈ ਗਏ ਰਾਧੋਰਦਿਖ
 ਕਰਨਕ ਕਕਾਸਬਜ ਨਕੋ ਕਰਤਖਦਰਾ ਸਬਜ
 ਨਕੋ ਕਰਤਖਦਰਾ ਰੁਮਾਵਤ ਬਿਧਪੁਨ ਹਰਗਰਿ
 ਮੋਹਰੰਜਗਤ ਬੰਧਾਪਨ ਚਾਵਤ ਕਪਿਵਤ ਪਰਘ
 ਰਿ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਗਾਇਜੋਈ ਨਰਚਾਹਤ
 ਮੋਖਾ॥ ਤਰਤੀਬਰਗਾਏਵੈ ਰਾਗਤਜੈਭੂਹਾਟਕ
 ਜੋਖਾ॥੧੦॥ ਅੰਗਨਾਦਿਖਾਕਰਾ ਅੰਗਕੋਕਰੈਪੁਰ
 ਸਕੋਕੁੰਤਾ॥ ਕਾਂਤਾਜਾਕਰਕਹਤਹੈਹਰੈਮਨੁਜਕੀ

ਕ੍ਰਾਂਤਾ। ਹਰੈ ਮਨੁ ਜ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਨਾਮਾਇ ਸਕਾਹੈ ਰਾਮਾ। ਰੁ
 ਆਵੈ ਨਰ ਕੋ ਬਾਧ ਕੀ ਠਾਵਿ ਤੁਮੋਹ ਕੀ ਦਾਮਾ। ਕਹਾਗੀ
 ਰਧਰ ਕਾਵਿ ਰਾਇ ਪਹਰ ਕਰ ਕਰ ਮੇਕੀ ਕ੍ਰਿਨਾ। ਅਨ
 ਰਬ ਸਰਬ ਕੇ ਹੇਤ ਕੁਪੀ ਗਿਹ ਲਾਯੋ ਅੰਨ੍ਹ ਨਾ। ੧੧
 ਨਈ ਅਰਜਾਵੈ ਰੋਇ ਕਰ ਪੁਨਰੋਤੀ ਸੁਸਾਰਾ। ਸਬ
 ਜਨ ਅਬਲਾ ਕਹਤ ਹੈ ਹੈ ਸਬ ਲਾਬ ਦਕਾਰਾ। ਹੈ ਸਬ
 ਲਾਬ ਦਕਾਰ ਕਰਤ ਪੁਰਸਨ ਕੋ ਕਾਤਰਾ। ਕਪਿ ਜਮੋ
 ਨਾਚਨ ਚਾਇ ਰੁਸਾਤ ਲਾ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਾਵਿ ਰਾ
 ਇ ਪਿਸਾਰੀ ਹੈ ਯਹ ਬਈ ਅਰਾ। ਮੁਖ ਸਬ ਕੇ ਦੇਤ ਰਪੇ

ਅੰਤਲੇ ਜਾਏ

੮੦
 ਟਨਛਾਰੁਤਸਾਸਰਨਈਅਰਾ॥੧੨॥ਸਮਾਨਸਾਸੁਕੀ
 ਆਪਰਕੀਆਪਰੀਚੁੜੇਲਐਹੁਰਾ॥ਇਨਕੇਤਾਗੇਪ
 ਰਮਸੁਖਗੁਹਟਕੀਏਦੁਖਭੂਰਾ॥ਗੁਹਟਕੀਏਦੁਖਭੂ
 ਰਪੁਰਸਕੀਬੁਧਬੈਰਾਵੇ॥ਖਿਨਖਿਨਕਰਤਫਜੀਹ
 ਤਮੇਹਕ੍ਰਮਤਮਉਪਜਾਵੇ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਾਦਿਗਇ
 ਅਜੇਭੀਸਮਝਦਿਵਾਨਿਆ॥ਹੁਰਚੁੜੇਲਐਪਰੀਪ
 ਰਕੀਆਸੁਕੀਆਸਮਾਨਾ॥੧੩॥ਬਿੰਧਾਧੋੜਾਮੁਗਧ
 ਜੋਭਾਲਬਾਘਟਹੁੰਨਾ॥ਜੇਨੂੰਇਨਜੋਹਿਤਕਰੇਖੋਵੇ
 ਅਪਨੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਖੋਵਤਅਪਨੇਪ੍ਰਾਣਪਸਮਜਗਹੋਵਤ

ਹਾਸੀ ਦੁਤੀਏ ਜਮਕਾਡੀ ਰੁਸਹੈ ਪਰਹੈ ਗਲਫਾਸੀ॥
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇ ਪੁਰਸਕਾਫ ਰੁਤਹਿਰ
 ਦਾਗੁ ਲਬਾਪਣੀ ਭਾਲ ਲਮੁਗਧਾ ਪੌੜਾ ਬਿਧਾ॥
 ੧੪॥ ਤੀਨੇ ਮੂਲ ਉਪਾਧਕ ਜਰਜੇ ਰੂਜਾਮੀਨਾ ਹੇਉ
 ਪਾਧਤਿਨ ਕੇ ਕਹਾਂ ਜਾ ਕੇ ਨਹਿ ਇਹ ਤੀਨਾ ਜਾ ਕੇ ਨਹੀ
 ਇਹ ਤੀਨਾਰੀ ਦੇ ਮੀਨਾ ਹਨ ਇਹੂੰ ਪਰਮ ਸੁਖੀ ਸੋ ਸਾਧ
 ਖਾਇਯੋ ਦਿਪਿ ਮੰਗ ਭਿਛੁ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾ
 ਉਏ ਕਾਤਮ ਰਸਭੀਨੇ ਨਿਰਭੇ ਬਿਚਰੇ ਸੰਤਸਰ
 ਬਥਾ ਤਜਿ ਕਰਤੀਨੇ॥ ੧੫॥ ਦਮਰੀਚ ਮਰੀਸਿ ਸਭਿ

ਹੋਸਨੇ ਗਇਨ ਬੀਚਾ। ਉਪਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿਰਕੁ ਤਾ ਸੇਵਰ
 ਬੁੱਧੀ ਨੀਚਾ। ਸੇਵਰ ਬੁੱਧੀ ਨੀਚ ਪਸੂ ਗਰਧ ਬਕੀਨਾ
 ਈ। ਉਭੈ ਕੁੰਸੁ ਸਾਪਸੁ ਨਾ ਗੁਸਤ ਨਾ ਭੁਯੇ ਗੁਸਾਈ। ਕ
 ਹਿਗਿਰਧ ਰਕਵਿਗਾਇ ਵੈਖਾਵਤ ਬਜਰੀ ਅਮਰੀ। ਜ
 ਤੀਲਿਗਕੋਧਾਰ ਗੀਠ ਮੇਬਾਧਤ ਦਮਰੀ। ੧੬॥ ਫੁਬੂਏ
 ਬਬੂਏ ਤੇ ਬਿਨਾ ਗੁਸਤੀ ਮਹਾਂ ਜਹੀਰਾ। ਫੁਬੂਏ ਬਬੂਏ
 ਦੁਨ ਕੋਕੁ ਕੁਕੋਲੈ ਕੀਓ ਫਕੀਰਾ। ਕੁਕੋਲੈ ਕੀਓ ਫਕੀ
 ਰਵੈ ਤੇ ਦੁਨੀਕਾ ਲੋਡਾ। ਅਰਮਫਕੀਰੀ ਕਾਕਿਆਜ
 ਨੈਪਾਗਲ ਫੋਡਾ। ਕਹਿਗਿਰਧ ਰਕਵਿਗਾਇਖਰੀ

੪੧

ਦਤਹਿਰੇਰੂਬੁਏ॥ ਫਕਰਨਹੀਪਾਖੰਡੀਪਤਿਤਜੁਰਾਖ
 ਤਫਬੁਏ॥ ੧੭॥ ਨਾਨਾਲਿਪਸਾਰਿਦੇਮੇਬਨਬੈਠੇ
 ਐਲੀਆਉ॥ ਐਸੇਪੀਰਮੁਗੀਦਕੇਦੋਨੋਕੋਜੁਤੀਅ०
 ਉ॥ ਦੋਨੋਕੋਜੁਤੀਆਉਮਗਜਕਰਤਿਨਕਾਪੋਲਾ॥
 ਪੈਰੋਲਾਹਕਰਦੇਹਧੜਾਧੜਾਜੂਤਾਸੋਹਲਾ॥ ਕਹਿ
 ਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਪਹਰਫਕਰੋਕਾਬਨਾ॥ ਬੁ
 ਰਨਾਲਿਪਸਾਤਜੈਪਜਾਰਤਿਨਕੋਸਿਰਨਾ॥ ੧੮
 ਉਪਾਸਉਪਾਸਕਭਾਵਜੋਏਤੋਮਾਨੈਭੇਦਾ॥ ਜਨਮ
 ਮਗਹਿਭੁੰਕੋਲਹੈ॥ ਧਿਕਾਰਕਰੈਤਿਨਵੇਦਾ॥ ਧਿਕਾਰ

ਕਰੈਂਤਿਨਵੇਦਦੇਵਸਬਕਰੈਂਨਿਰਾਦਗਾ॥ਤਤਬੇਤਨਕੀ ੪੩
 ਸਭਾਮਾਂਹਿਨਹੀਪਾਵੈਂਆਦਗਾ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿ
 ਰਾਇਆਪਨੇਆਪੇਨਾਸਕਾ॥ਏਤਮਨੈਭੇਦਜੋਭਾਵ
 ਉਪਾਸਉਪਾਸਕਾ॥੧੬॥ਦਾਸਕਹਾਵਹਿਬਾਵਰੇਏਕਾ
 ਤਮਕੇਮਾਹਿ॥ਉਪਾਸਉਪਾਸਕਭਾਵਜੋਸੁਪਨੇਤੂੰਮੇਨਾ
 ਹਿ॥ਸੁਪਨੇਤੂੰਮੇਨਾਹਿਜਗਤਕੀਕੋਨਕਹਾਨੀ॥ਅਵੈ
 ਰੂਪਅਖੰਡਪਈਏਨਹੀਜਿਹਮਨਬਾਨੀ॥ਕਹਿਗਿਰਧ
 ਰਕਵਿਰਾਉਦੇਖੋਯਹਅਜਬਤਮਾਸਾ॥ਏਕਆਤਮੁ
 ਕੇਮਾਹਿਕਹਾਵੈਬਾਰੇਦਾਸਾ॥੨੦॥ਈਸਜੀਵਪੁਨਸੁ

ਧਾਰਿਦਜੀਵੇਸਰਕੋਭੇਦਾਅਵਿਦਮਾਸਬੀਧਾਰਿਦਖਟ
 ਅਨਾਦਕਹਿਵੇਦਾ। ਖਟਅਨਾਦਕਹਿਬੇਦਪੰਚਤੋਅੰਤ
 ਵਨਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਅਨਾਦਿਅਨੰਤਭੇਦਾਬਿਨਸੁਤੀਮਨਹੈ
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਸੁਮੂਰਖਬਿਸੇਬੀਸਾ। ਜੋ
 ਬਾਸਤ੍ਰਮਾਨੈਭੇਦਕਰੈਖੇਤਾਕੋਈਸਾ। ੨੧। ਜੇਸਗ
 ਆਸਮਬਰਨਕੇਨਾਜਾਤਿਨਕੋਕੋਲਾ। ਜੇਜਾਵੈਤੋਥੈਠ
 ਮਾਤਿਥੈਠਹਿਤੋਮਤਬੋਲਾ। ਥੈਠਹਿਤੋਮਤਬੋਲਬੋਲ
 ਹਿਤੋਛਾਰੁਬਖੇਰੋ। ਵਹਿਪੂਛੈਕੋਊਬਿਵਹਾਰਥੇੜੇਮੇ
 ਕਰੋਨਿਬੇਰੋ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਕਹੇਮਤਤਿ

ਨਕੇਲਗਜੋ ਨਾ ਜਾਤਿ ਨਕੇ ਕੋਲ ਬ੍ਰਨ ਆਸੁ ਮਕੇ ਸਗ ੪੩
 ਜੋ ॥੨੨॥ ਫਾਸੀ ਜਬ ਲਗ ਮਜਬ ਕੀਤ ਬਲਗ ਹੇਤ ਨ
 ਗਮਾਨਾ ਮਜਬ ਫਾਂਸ ਦੂਟੈ ਜਬੈ ਤਬ ਪਾਵੈ ਪਦਾਨਿ ਰਬ
 ਨਾ ਤਬ ਪਾਵੈ ਪਦਾਨਿ ਰਬਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਹਿਸਮਾ
 ਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਿਤ ਭਵ ਚੰਕ੍ਰ ਮਾਹਿ ਫਿਰ ਬਹੁਨ ਆ ਰਿ
 ਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਬੋਧ ਬਿਨ ਭ੍ਰਮ ਚੋਰ
 ਸੀ ॥ ਤਬ ਲਗ ਹੇਤ ਨ ਗਮਾਨ ਮਜਬ ਕੀ ਜਬ ਗਲ
 ਫਾਸੀ ॥੨੩॥ ਆਸੁ ਮਬਰਨ ਕੁਲ ਪੀਥ ਮੇਜਾ ਕੇ ਹੇ ਆਵੈ
 ਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦੁ ਤਾਰਿ ਦੇ ਨਾਹਿ ਕਰਤ ਪਰਵੇਸਾ ਨਾਹਿ

ਕਰਤ ਪਰਦੇ ਸਾਬਿ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਪਰ ਅਗਾਰਾ ਵਹਬੀ
 ਥੀ ਕੇ ਰੁਗਰ ਵਹਨਿ ਕਸਤ ਬਾ ਕਦੁਆਰਾ ਕਹਿ
 ਗਿਰਧਰ ਕਾ ਵਿਰਾਇ ਭ੍ਰਮੇ ਭ੍ਰਮ ਮੈ ਨਿਸਬਾ ਸੁਮਾ॥
 ਜਾ ਕਾ ਹੋ ਆਵੇ ਸਪੰ ਬਕੁਲ ਬ੍ਰਟਮ ਧਾਸੁਮਾ॥
 ੨੪॥ ਪਸੁਪੰਚ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਤਿਨ ਕਾ ਕਰਤੂਤ ਆਗਾ
 ਖਸੁਮਸਾ ਤਿ ਗੁਰਮੁਖੁ ਜੋ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਨੀਲਾਗਾ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਨੀਲਾਗਾ ਬਾਗ ਕਾਗਿ ਇਨ ਸੇਵਕ ਬਡੁ
 ਸਵਣ ਕਰੋ ਮਹਾਂਵਕ ਛੋਰੁ ਪਾਵਿਰਤੀ ਅਡੁ ਬਡੁ॥
 ਕਾਗਿ ਗਿਰਧਰ ਕਾ ਵਿਰਾਇ ਬਿਭੁਗਨ ਜਾ ਮੈ ਤੱਸੁ॥

ਤਾਮੇਵੇਤਅਰੋਪੋਬਿਨਾਬਿਚਾਰੇਪੰਸੂ॥੨੫॥ਪੇਕੀਬ
 ਰਪੀਰਅਰੁਐਲੀਏਸਬੈਮਜਬਕੇਸੁੰਨਾ॥ਰੂਸੈਆ
 ਠੇਜਾਮਸਬਾਬਿਨਮੋਲਾਕੀਪਹਿਚਾਨਾ॥ਬਿਨਮੋਲਾ
 ਕੀਪਹਿਚਾਨਸਰਾਮੇਰੂਬੇਆਹਿਮਕਾ॥ਬੇਯਕੀਨਮਰ
 ਦੁਦਨਖਾਲਸਜਾਫਰਬੁਰਬਕਾ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕ
 ਵਿਰਾਇਹਿਹੁਨੀਆਕੇਜੁਅੰਬਰਾ॥ਇਸਫਿੰਨੇਮੇ
 ਪਚਮੁਏਐਲੀਏਪੀਰਪੇਕੀਬਰਾ॥੨੬॥ਮੋਲਾਏਕਲ
 ਮਜਬਹੈਜਾਮੇਮਜਬਫਨਾਹਿ॥ਜੇਤੇਮਜਬਜਹਾਨ
 ਮੇਸਭੁਸੈਨਕੇਰਾਹਾ॥ਸਭਸੈਤਾਨਕੇਰਾਹਪੇਕੀਬਰਉ
 ਤੁ

੪੪

੩

ਮਤਕਾਥਾ ਰੋਜਾ ਸੁੰਨਤ ਕੁਰਾਨ ਸਰਾ ਕਤੇਬ ਨਿਦਾ
 ਜਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਇਹ ਸਤਾਪਾਇ
 ਆਸੈ ਲਾਜਾ ਜਾਂ ਮੇਮ ਜਬ ਫਨਾਹਿ ਏਕ ਲਾਮ ਜਬ ਏ
 ਮੈਲਾ ॥੨੭॥ ਜੋਗੀ ਰੂਬੇ ਜੋਗ ਮੈ ਭੋਗੀ ਰੂਬੇ ਭੋਗਾ ਜੋ
 ਗਭੋਗ ਜਾ ਮੈ ਨਹੀ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਰੋਗਾ ਤੇ ਵਿਦਵ
 ਨ ਅਰੋਗਾ ਅਚਾਹ ਅਮਾਨ ਅਸੀਰੀ ॥ ਭੇਦ ਭਾਵ ਸੇ
 ਰਹਿਤ ਬੁਧਤਿ ਨ ਕੀਯ ਕਰੇਗੀ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕ
 ਵਿਰਾਇ ਗਮਾਨ ਬਿਨ ਪੈਂ ਸਭੁ ਰੋਗੀ ॥ ਭੋਗੀ ਅਟਕੇ ਭੋ
 ਗਮਾਤਿ ਪੁਨਯੋਗ ਮੈ ਜੋਗੀ ॥੨੮॥ ਕ੍ਰਮਾ ਲਿਪ ਸਾਕਰ

੪੫
ਣਾਪਾਟਵਤਾਪੁਨਪ੍ਰਮਾਦਾਧਰਮਾ॥ ਚਤੁਰਦੇਖਕ
ਰਵੁਖਤਜੇਨਹਿਜਾਨੈਸੁਤਿਮਰਮਾ॥ ਨਹਿਜਾਨੈਸੁਤਿ
ਮਰਮਪੁਰਸਾਪਰਾਧਨਨਾਸੈ॥ ਸਿਮਕਬੋਧਨਹੋਇ
ਸਥਾਰਥਤੰਤ੍ਰਨਭੁਸੈ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਾਦਿਬਧੇ
ਅਵਿਦਨਾਕਾਮਰਕਰਮਾ॥ ਕਰਨਾਪਾਟਵਤਾਪ੍ਰਮਾ॥
ਦਜਿਹਾਲਿਪਸਾਭੁਰਮਾ॥ ੨॥ ਏਕਵਸਤਕੋਦੋਕਹੈਦੋ
ਮੇਏਕਨਿਹਾਰਾ॥ ਯਾਹਿਭ੍ਰੰਤਕਰਪੁਰਸਾਇਹਉਰਝੇ
ਮਧਸਿਸਾਰਾ॥ ਉਰਝੇਮਧਸਿਸਾਰਨਸੁਰਝਤਹੈਇਕ
ਤਨਕਾਦੁਖਸਮੁੰਦਮਾਹਿਪਰੈਲਹੈਨਹਿਸੁਖਕੋਕਨ

ਕਾਕਹਿਕਵਿਗਿਰਧਰਗਇਬਡੁਸੋਹੈਅਵਿਵੇਕਾਏ
ਕਵਸਤਕੋਦੋਕਹੈਪੁਨਦੋਮੈਏਕਾ॥੩੦॥ਪਤਿਸ੍ਵਾਬਿਸ੍ਵ
ਕੁਕਰੀਗੋਰਵਰੋਰਵਨਰਕਾਅਭਿਮਨਬਾਰਣੀਪਨ
ਖੇਤਿਤੇਤਾਗਏਫਰਕਾ॥ਤਿਤੇਤਾਗਏਫਰਕਨਿਰ
ਤਸੈਸੁਖਤਬਪਾਪਤਾ॥ਨਿਹਸੇਸਦੀਨਤਨਾਸਹੋਇਅੰ
ਸੇਸੁਤਿਗਾਵਤਾ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਗਾਇਭਈਤਿਨ
ਕੀਮਤਕ੍ਰਸ੍ਵਾਜੋਗਰਬਗਰੂਰੀਕਰਤਮੋਚਾਹੈਮਨ
ਪਤਿਸ੍ਵਾ॥੩੧॥ਸਾਂਨੀਚਾਹਤਸਾਂਨਕੋਮਾਨੀਚਾਹਤਮਾਨ
ਮਗੁਜਰਾਸੀਗੁਜਰਨਮੋਹੋਇਰਹੇਗਲਤਨਾਹੋਇਰਤੇ

ਗਲਤਾਨਤੀਨਸਹਭਾਰੀਸਰਤਾ॥ਅਤਮਬੇਤਾਬਿਨਾ ੪੬
ਦੂਸਰਾਨਹੀਕੋਤਰਤਾ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇ
ਜਿਤੇਨਰਹੈਅਗਮਾਨੀ॥ਕੋਊਚਹਤਗੁਜਰਾਨਮਾਨ
ਕੋਊਹੋਇਰਹੇਸਾਨੀ॥੩੨॥ਪੈਸਤਪੀਵਹਬਾਰਟੀ
ਖਾਤਅਫੀਮਮਦੁਨਾ॥ਗਟਕੇਗਾਂਸਾਚਰੂਜੋਸੋਵੈਰ
ਗਤੇਸੁੰਨਾ॥ਸੋਵੈਰਾਗਤੇਸੁੰਨਾਅੰਨਥਾਹੈਅਪਸਿਧੀ॥
ਉਹਾਪੈਸੈਰਹਿਤੁਬੁਧਾਤਿਨਕੀਭਈਅੰਧੀ॥ਕਹਿਕ
ਵਿਗਿਰਧਰਗਾਇਨਦੁਜੈਤਿਨਕੋਦੋਸਤਾ॥ਭਾਂਗਤ
ਮਾਕੁਸਤਬਾਰਟੀਪੀਤਜੁਪੋਸਤਾ॥੩੩॥ਜਾਂਕੇਅੰਤਰ

ਕਰਣਮੇਰਾਗਦੇਖਕੀਆਗਾ॥ਤਿਨਕੋਸੁਖਸੁਪਨੇਨ
ਹੀਸਾਂਤਨਲਹੈਅਭੁਗਾ॥ਸਾਂਤਨਲਹੈਅਭੁਗਾ॥
ਰਪੁਨਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਬਿਨਾਗਿਆਨਨਹੀਮੁਕੁਬੰਦ
ਕਾਬਜੈਨਠਾਰਾ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਧੂੜ
ਸਿਰਧਾਰੋਦਾਂਕੈ॥ਰਾਗਦੇਖਕੀਅਨਲਜਗਤਹੈਅੰ
ਤ੍ਰਜਾਕੈ॥੩੪॥ਚੋਗਿਸਾਰੀਮਿਥਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿਦਸਾ
ਕੋਪ੍ਰਤਕੂਲਾ॥ਤਾਂਤੇਤਾਗੇਸਿਤਜਨਹੈਮਹਾਂਅਨਰ
ਥਕੋਮੂਲਾ॥ਹੈਮਹਾਂਅਨਰਥਕੋਮੂਲਨਾਮਤਿਨਕ
ਨਿਤਲੀਜੈ॥ਸੁਦਣੀਗੀਨਹੀਸੁਨੈਚਿੱਤਮੇਰੰਗਨ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਭਈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਤ ॥ ੪੭ ॥
ਰੋਗੀ ਜੋ ਮੁਖ ਸੇ ਬੋਲੈ ਸੁਠ ਕਰਤ ਹੋਯਾ ਰੀਚੇ ਰੀ ॥ ੩੫ ॥
ਦੁਰਜਨ ਦੇਖੈ ਸੀਤ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਰੋਸਾ ॥ ਐਰ ਕਛੁ
ਬਸਨਾਚ ਲੈ ਅਟਹੋਤੇ ਕਲਪੈ ਦੋਸਾ ॥ ਅਨਹੋਤੇ ਕ
ਲਪੈ ਦੋਸਵ ਕਬੋਲੈ ਸਬਾ ਦੁਸਫਿਸਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਬ ਕ
ਚਾਚਿ ਆਇ ਖਾਉ ਮਤਾਟਿ ਠੂਕਿ ਸਮਿਸਾ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰ
ਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਵੈ ਗੁਰਜਨਾ ॥ ਤਉ ਸੁ
ਭਾਵਨ ਤਜੈ ਪਾਤਕੀ ਮੇਸੋ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਅਨਤ ਮਮੇ
ਬਧਾ ਅਰਮਾ ਅਸੁਚ ਸੁਚ ਦੁਖ ਸੁਖ ਧਾਰਾ ॥ ਅਨਿਤਾਇ

੪੭

ਖੰਬੁਧਾਨਿਤਜੋਅਵਿਦਨਚਾਰਪਕਰਾ॥ਅਵਿਦਨਚ॥
 ਰਪਕਰਜਾਨਲੈਕਰਸਤੁਲਾ॥ਜੋਅਪਨੋਅਗਮਾਨ
 ਸੋਈਹੈਕਰਦਮੂਲਾ॥ਕਹਿਗੀਰਧਰਕਵਿਰਾਇ
 ਪਿਖੇਜਬਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ਤਬੀਸਰਬਥਾਨਸੁਤਾਇ
 ਜੋਬੁਧਅਨਤਮਾ॥੩॥ਅਮਤਸੁਤਬਿਤਨਾਰਮੈਤ੍ਰੈਤਨ
 ਮੇਅਹਿਕਾਰਾ॥ਨਿਜਆਤਮਾਬਿਗਮਾਨਾਬਿਨਚਰੋਬ
 ਰਨਚਮਾਰਾ॥ਚਰੋਬਰਨਚਮਾਰਪੁਨਚਰੋਆਸਮਾ॥
 ਪ੍ਰਿਤਕਬੋਧਾਬਿਧੀਨਨੀਚਰੂਬੋਬਿਚਰੂਰਮਾ॥ਕਹਿਗੀ
 ਰਧਰਕਵਿਰਾਇਨਾਹਿਤਿਨਕੇਦਿਲਸਮਤਾ॥ਤ੍ਰੈਤ

ਨਮੋ ਅਹਿਕਾਰ ਨਾਹ ਸੁਤਾ ਬਿਤਮੇ ਮਮਤਾ ॥੩੮॥ ਅਕ
ਰ ਅਵਰਣ ਅਵਿਦਿਸਾ ਵਿਖੇ ਪਕੀ ਪਦ ਉਤਰਣ
ਜਕਰ ਲੀਏ ਜੁਰ, ਰੋਗ ਨੇ ਦੇ ਰਾਗ ਬਿਬੇਕ ਦੁਚਰ
ਣਾ ਦੇ ਰਾਗ ਵਿਦੇ ਕ ਦੇ ਚਰਣ ਬਿਨਾ ਚਲਿਓ ਨਹੀ
ਜਾਵੈ ॥ ਨਿਸਾਦਿਨ ਸਹੈ ਕਲੇਸ ਮੋਖ ਪਦ ਕੈ ਸੋ ਪਾਵੈ
ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਛੋਰੁ ਦੁ ਨੀਆਂ ਕੇ ਮਕ
ਰਾਗ ਮਾਨ ਰਸਾਇਣ ਸੇਵੈ ਤੇ ਇਕ ਪਰ ਅਕ ਗਾ ॥੩੯॥
ਅਧਮਾਤਮ ਅਧੂਤ ਪੁਨ ਅਧ ਦੇਵ ਕਲ ਖਲੇਹੁ ॥
ਅਭਿਮਾਸ ਬਿਸਾਰਣ ਗਾਰ ਕੰਗ ਅੰਰ ਚਾਕ ਸੁਰ

੪੮

ਨਜ

ਏਹਾ ਐਰਥਾ ਰਸੁ ਰਏਹ ਤੀਨਹੈਂ ਜਗ ਕੇ ਅੰਤਰਾ
 ਪੰਡਤ ਕੋਹੈ ਸਾਤ ਜਾਸ ਕਰੈ ਤਪੈ ਨਿਬਿਤਰਾ ਕਹਿਗਿ
 ਰਧਰਕ ਵਿਰਾਇ ਏਕ ਗਮਾਨੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਯਾ
 ਮੇਰੋ ਗਨ ਸੋ ਗਨ ਪਾਪਨ ਤਾਪ ਅਧਮਾਤਮਾ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿ
 ਨਕੋ ਅਪਨੇ ਬਾਕ ਪਰਾਪਨਾ ਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥ ਤਿਨੁ ਮੂਰ੍ਹ
 ਨਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਕੈ ਸੇ ਜਾਇ ਅਧਮਾਸਾ ॥ ਕੈ ਸੇ ਜਾਇ
 3 ਅਧਮਾਸ ਕਪਟ ਲੀਏ ਬੋਲ ਬਾਨੀ ॥ ਕਥੈ ਐਰ ਕਰੈ ਐ
 ਰਸੁ ਕੇ ਵਲਹੈ ਅਗਮਾਨੀ ॥ ਕਹਿਗਿ ਰਧਰਕ ਵਿਰ
 ਇਸ ਮਝ ਕੀਲੇ ਸਨ ਤਿਨਕੋ ॥ ਅਪਨਾ ਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸ

੪੯
ਦਾ ਕਾਅਪਨੇ ਪਰਜਿਨ ਕੋਂ॥ ੪੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਹ ਅਧਾਸ
ਕੀ ਆਦਿ ਦਨਾ ਕੋ ਪਰਤਾਪੁ॥ ਬੇਮੁਖ ਭੁਯੋ ਸਰੂਪ ਤੇ ਜਪੇ
ਅਨਤ ਮਜਾਪਾ॥ ਜਪੇ ਅਨਤ ਮਜਾ ਪਨ ਸਾਰ ਅਸਾ
ਗਬਿਚਾਰਹਿ॥ ਲੋਕ ਕ ਸਬ ਦਬ ਚਿਤ ਪਰਸਪਰ ਬੈ
ਠਉ ਚਾਰਹਿ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਾ ਵਿਰਾਇਆ ਪਕੋਮਾ
ਨਿਓ ਸਿਰਪਾ॥ ਰਚਹ ਮਲਨ ਸਿਕਲ ਪਦੇਹਿ ਅਧਾ
ਸਕੀ ਕਿਰਪਾ॥ ੪੨॥ ਪ੍ਰਿਤ ਤੈਲ ਤ੍ਰਿਦਲ ਲਵਨ ਤਾ
ਕਰਈ ਪਨ ਰਾਸਾ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਚਿਤ ਵਨ ਜੋ ਕਰੈ ਤਿਸ
ਵਿਪਲ ਬੁਧਹਿ॥ ੪੩॥ ਤਿਸ ਵਿਪਲ ਬੁਧਹਿ॥ ੪੩॥

ਨਾਸਕਿਆਕੁਠਤਪਿੰਨੀ॥ ਬੁਲਪਦਾਰਥਗਏਦੁ
ਸਤਪਾਵੈਨਹੀਸ਼ੀਨੀ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਗਾਇ
ਕਰਤਵਿਸਿਅਨਮੋਨਿਰਤਿ॥ ਮਿਸਰੀਦੁਪਜਲੇ
ਬੀਬਰਫੀਚਾਹੇਜੋਪ੍ਰਤ॥੪੩॥ ਨਹੀਜਾਨਤਜੇ
ਆਪਕੋਤਕੋਈਧੀਕਾਰਾ॥ ਸੁਨਬਵਨਕੇਤੁਛਰੈ
ਜੇਵਹਿਕਰੈਅਹਾਰਾ॥ ਜੇਵਹੁਕਰੈਅਹਾਰਸੁਤੇਪੁ
ਰੀਖਸਮਾਨਾ॥ ਪੁਤਕਬੁਮਅਭਿਨਨਹੀਜਿਨਕੇਸ
ਹਿਠਮਾਨਾ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਗਾਇਤਪ੍ਰਤੈ
ਪਨਮਾਹੀ॥ ਤਕੋਈਧੀਕਾਰਾਪਕੋਜਸਰਨਾ

ਹੀ॥੪੪॥ ਧਰਮੋ ਕਾਰ ਸਿੰਦੂ ਕਮੈਰਤ ਨ ਚੁਰਾਹੇ ਡੁਰਾ।
 ਕੁਤੀ ਅਲੈ ਪਰਮੇ ਬਾਪੀ ਦੀ ਸੀਧੇ ਨ ਨਿਕਾਰਾ। ਦੀਨੀ
 ਸੇ ਨ ਨਿਕਾਰ ਬਰੋ ਬੁਧਵੰਤ ਕਹਾਵੈ। ਰਸਤ ਕੀਰਮੇ
 ਮੇਲ ਚਾਮ ਕੇ ਦਾਮ ਚ ਲਾਵੈ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ
 ਗਾਇਕਾ ਨ ਨਿਜ ਰਤ ਪ੍ਰਗਰਿਓ॥ ਪੁਰਸਸਾਧਕ
 ਰਤਵਾਰਿ ਦੇ ਸਿੰਦੂ ਕਲੈ ਪਰਿਓ॥੪੫॥ ਸਿੰਗ ਨਾਹਿ
 ਗੋਗਾਧਰ ਕੋ ਸੰਧਵਾ ਸਿਤਾ ਨ ਮੇਲਾ। ਬਿਟਬਾਹੀ ਸਿੰਗ
 ਐਵੇ ਕੋ ਸੋਭਤ ਨਾਹਿ ਨ ਕੇਲਾ। ਸੋਭਤ ਨਾਹਿ ਨ ਕੇਲ
 ਤੇਲਾ ਪਿਤ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋਗਾ। ਚੰਕਵਰਤੀ ਰੂਪ ਪਰੀ

ਸਿਗਕਰੈ ਨਰੁਗਾ॥ ਕਹਿਕਹਿਗਿਰਧਰਗਾਇ
ਜੇਜੇਗੀਰੈਨਦੇਗਾ॥ ਤਿਉਪਵਿਰਤਨਿਰਵਰ
ਤਪੁਰਖਕਾਬ ਨੈਨਸਿਗਾ॥ ੪੬॥ ਗੁਮਾਨੀਪੁਰਸਬਿ
ਕੈਦਹੈਅਗੁਮਾਨੀਜਨਕੈਪ੍ਰਮੇਸਗਇਕਹੈਦਹੈਅ
ਰਸਬੈਆਬੈਦਾਐਰਸਬੈਆਵੈਦਰਕਿਤਸਾਕਰ
ਹੈਜੇਤੇ॥ ਲੋਕੁਪਟੀਬਿਧਸੂਨਿਨਿਸਚੈਕਰਤੇਤੇ
ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਹਿਗਾਇਕਹਾਂਲਗਕਰੋਕਾਨੀ
ਅਗੁਮਾਨੀਜਨਕੈਦਪੁਰਸਬੈਕੈਦਗਿਯਾਨੀ॥ ੪੭॥
ਕਾਤੂਸਿਉਨਯੀਦੋਸਤੀਨਕਾਤੂਸਿਉਬੈਰਾਜੋ

41
ਗਹਿਬੇਕੋਪਿਸਮੀਮਾਂਗਖੇਬੇਕੋਸਹਗਮਾਂਗਖੇਬੇ
ਕੋਸਹਿਰਸੇਲਕੋਸਕਲਬੁਹਮੰਗੁਸਾਤਦੀਪਦਸ
ਰਾਰਭੁਵਨਨਵਜਹਲੇਖੰਗੁਕਹਿਗਿਰਧਰਕ
ਵਿਰਾਇਸਬੀਜਨਚਾਹਤਤਾਨਾਤੋਰਾਖੇਬੇ
ਰਦੇਸਤੀਨਾਹਿਨਕਾਹੁ॥੪੮॥ਬੈਹਤੇਪਾਣੀਨਿ
ਰਮਲੇਖੇਗਾਂਧਲੇਗੇਇ॥ਤਿਉਸਾਪੂਰਮਤੇਭ
ਲੇਦਾਗਨਲਗੈਕੋਇ॥ਦਾਗਨਲਗੈਕੋਇਜਗ
ਤਮੇਰਤੇਅਲੇਪਾ॥ਰਾਗਦੈਖਜੁਗਪੇਤਨਚਿਤਕੋ
ਕਥੋਵਿਖੇਪਾ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਸੀਤ

ਉਸਨਾਦਿਕਸਾਹਿਤੇ॥ ਹੋਇਨਕਹੂੰਅਸਕੁਜਥਾਠੀ
ਗਾਜਲਬੈਹਤੇ॥੪੬॥ ਏਕਾਏਕੀਸਿੱਧਪੁਨਸਿਧ
ਸਾਧਕਦੋਇਮੁਨੀਸਾ॥ ਤੀਨਚਾਰਕੁਟਬਸਮਲ
ਸਕਰਹੈਦਸਬੀਸਾ॥ ਲਸਕਰਹੈਦਸਬੀਸਤਹਾਂਨ
ਨਾਬਿਪਝਗਾਰੋ॥ ਸਦਾਰਹੈਵਿਖੇਪਮੈਮੇਰੀਤੇਕੀਰ
ਗਾਰੋ॥ ਕਹਿਗੀਰਧਰਕਵਿਰਾਇਪੁਰਸਜੇਪਰਅਬੈ
ਬੈਕੀ॥ ਸਬਕਾਕਰਕੈਤਾ॥ ਗਜੁਬਿਚਰੈਏਕਾਏਕੀ॥
੫॥ ਫਕੀਰੀਕਰਲੀਹੈਕਠਨਛੁਰੁਲੀਸਬਪ੍ਰਬਿਰ
ਤਾ॥ ਇਹਜੀਵਤਮਰਦਾਸਗੁਰਮੇਬਾਂਬਾਂਕੁਰੋਦਾ

ਨਿਵਿਰਤਾ ਬਾਝ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਨਿਵਿਰਤ ਨਰਖਣੀ ਰਿਚ
 ਮੁਤਾਜੀ ਜੋ ਜੈ ਸੀ ਆਇ ਬਣੈ ਤਿਸੀ ਮੇਰ ਹਣ ਰਾਜੀ
 ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕੀ ਫਰੈ ਚੀਰੀ ॥
 ਇਕ ਆਤਮ ਮੇਰ ਹੋ ਮਗਨ ਤਿਸੀ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰੀ
 ॥ ੫੩ ॥ ਆਈ ਮੋ ਜਫ ਕੀ ਰਕੀ ਦੀ ਆਂਝ ਪੜ ਫੁਕਾ
 ਸਿਮਕ ਜਾਨ ਯੋ ਆਤਮਾ ਜਗਤੇ ਭੁਯੋ ਦੁਟੁਕਾ ਜਗਤੇ
 ਭੁਯੋ ਦੁਟੁਕ ਫੋਕੁ ਫੁਨ ਹਿਦਿਲ ਅੰਤਰਾ ਲੀਲਾਮ
 ਤਸੀਤ ਚੇਸਾ ਕਰਤ ਸੁਤਿਤਰਾ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ
 ਰਾਇ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕੀ ਭੁੱਧ ਉਠਾਈ ॥ ਦੀਓ ਝੁੱਪੜ ਫੁਕਾ ਮੋਜ

ਜਬ ਫਕਰ ਕੀ ਆਈ॥੫੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮੇਟੇ ਦੀ ਨਤਾ ਕਰੈ ਵ
 ਸਨਾਨਾ ਸਾਧਿਤ ਕਬੁ ਮਾਭਿੰ ਨ ਕਾਪੁ ਨ ਪੁਨ ਬੋਧਪੁ
 ਕਾਸਾ॥ ਪੁਨ ਪੁਨ ਬੋਧਪੁ ਕਾਸਾ ਬਿਸੈ ਕੀ ਮਮਤਾ ਜਰੈ
 ॥ ਲੋਕ ਈਖਣ ਆਵ ਕਾ ਮਨਾ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਕ
 ਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਤਾਗ ਕਰਹਿ ਤਤ ਨ ਕੀ॥
 ਤੱਤ ਗਮਾਨ ਉਪਦੇਸ ਦੁਸਤ ਹਰਹੈ ਮਨ ਕੀ॥੫੩॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੰਦੀ ਬਾਤ ਛੁਰੀ ਦਾ ਛੁਰੀ ਕਾਰਾ॥ ਗਮਾਨ ਪ
 ਨਖ ਉਰ ਮੇਗ ਹੋ ਕਰ ਅਹਿ ਬੁਝਟਿ ਕਾਰਾ॥ ਕਰ ਅਹਿ
 ਬੁਝਟਿ ਕਾਰ ਜਰਾ ਤੀਪ ਗਧਰ ਆਗੈ॥ ਕ੍ਰਮ ਜੋ ਪੰਚਪੁ

ਕਾਰਿ ਦੇਸੋਂ ਤਤ ਛਿਨ ਭੁਭੈ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾ ੪੩
ਇਮੁਲ ਸੰਸਾਰ ਕਾਖ ਨਰੇ॥ ਨਸੁ ਹੋਇ ਅਗਾਨ ਦੈਤੁ
ਫਿਰ ਰਹੈ ਨ ਮਨਰੇ॥ ੫੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਕਾਮ ਕਰ ਜਾਂ
ਤੇ ਪਾਵੈ ਸਾਂਤਾ॥ ਰਾਗ ਦੈਖ ਮਿਟ ਜਾਇ ਸਬ ਆਸਾ ਤਿਸੁ
ਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ ਆਸਾ ਤਿਸਾ ਭ੍ਰਾਂਤ ਨਿਚ ਨੀਹੈ ਯਹ ਪਾਪ ਨਾਜ
ਕੈ ਅੰਤ ਰਬ ਸੇਤਿ ਸੀਕੋ ਰੂਸ ਹੈ ਸਾਪ ਨਿ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧ
ਰ ਕਵਿਰਾ॥ ਇਗਾਨ ਕਰ ਤੂ ਉਤਪੰਨਰੇ॥ ਨਿਗੜ ਅੰ
ਧੋਰ ਨਾ ਸੈ ਮੂਲ ਅਵਿਦਾ ਮਨਰੇ॥ ੫੫॥ ਰੇ ਮਨ ਭੋਦੁ ਬ
ਦਰੇ ਛਾਢੈ ਨਾਹਿ ਕੁਰਾਨਾ॥ ਸੁਤਿ ਸਿਮਤਾ ਬਕਾਸ ਕੇ

ਤੇਰਵਹੀਹਵਾਲਾ।ਤੇਰਵਹੀਹਵਾਲਾਬਿਸੁਰਾਬਿਤਾ
ਲਾਗਾਏ।ਨਾਮਰੂਪਪਰਪੰਚਓਰਨਿਸਬਾਸੁਰਧਾਵੇ
ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਅਵਰਕਛੁਤੂਮਤਬਨ
ਰੇ।ਨਿਜਸਰੂਪਕੇਮਾਹਿਸਦਾਇਸਾਬਿਤਰਹੁਮਨ
ਰੇ।੫੬॥ਰੇਮਨਸਬਦਸਪਰਸਜੋਰੂਪਪੁਨਰਸਠੀਧ
॥ਸਰਬਦੁਖਕਾਬੀਜਾਇਹੁਤੂਨਹੀਸਮਝੈਅੰਧਾਤੂਨਹੀ
ਸਮਝੈਅੰਧਸਦਾਇਨਹੀਕੋਚਾਹੈਂ।ਅਪਣੀਹਥੀਆਪ
ਆਪਟੇਤਨਕੋਚਾਹੈਂ।ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਜੋਪਿ
ਤਕਅਨੀਦਾਨਦੇ।ਉਸੀਮਾਹਿਰਹੁਲੀਨਸੁਖੀਤਬ

ਰੇਦੁਮਨਰੇ॥੫੭॥ ਰੇਮਨਸੁਧੋਹੋਇਚਲਛਰੁਕਪਟ ੫੮
ਕੀਰੀਤਾ॥ ਛਲਬਲਕਲਾਬਿਸਾਰਸਬਕਰੋਏਕਸੋਪੀ
ਤਾਕਰੋਏਕਸੋਪੀਤਜੇਅੰਤ੍ਰਦਾਪਕਤੇਰੇ॥ ਦੇਗਉਦੇ
ਪੁਨਪੁਨਸਹਿਤਜੇਸਬਕੋਪੇਰੇ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰੁ
ਇਅਨਗਨਤੀਮਤਗਨਰੇ॥ ਤਜਿਪਾਬਿਤਨਿਬਿਤਗ
ਰੇਸੁਧੋਹੋਇਮਨਰੇ॥੫੮॥ ਰੇਮਨਭੂਤਕਵਰਗਮੇਭੂ
ਮਹਿਤਪੁਧਾਨਾ॥ ਤੇਰੇਪਾਛੇਯੈਸਬੈਦੇਗਉਦੇਪੁਨਪੁਨ
ਦੇਗਉਦੇਪੁਨਪੁਦਾਇਨੇਮੇਤੂਰੇਨਾਯਕਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਤੇ
ਰੇਅਸੀਨਮਨਸੀਬਾਰਕਕਾਯਕਾ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿ

ਰਾਇਹੋਏਤਬਹੀਧੰਨਧੰਨਰੋ॥ਜਬਨਿਰਬਿਕਾਰਹੋ
ਰਹੈਸਰਬਬਾਇਕਰਸਮਨਰੋ॥੫੬॥ਰੋਮਨਤਾਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਜੋਸਬਕੋਪਿਸਨਾ॥ਆਨਠੋਰਸੁਖਹੈਨਹੀ
ਯਹਿਨਿਸਚੈਕਰਜਾਨਾ॥ਯਹਿਨਿਸਚੈਕਰਜਾਨਸੁਤੀ
ਗੁਰਸਿਤਬਖਨੈ॥ਆਧਵਬਾਸਬਸਿਸੁਕੈਤੁਮਏਕ
ਨਮਨੈ॥ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਸਿਵੋਹੀਸਿਵੋਹੀਭ
ਨਰੋ॥ਜੋਸਬਕੋਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਤਾਸੋਂਕਰਸਮਨਰੋ॥੬੦॥
ਮਾਲਾਮਨਸੋਂਕਹਤਹੈਸੁਨੇਦੇਵਜਗਭੂਪਾ॥ਮੁਖਫੇਰਨ
ਤੇਹੋਕਾਜੋਤੂਨਲਖੈ॥ਨਿਜਰੂਪਾਜੋਤੂਨਲਖੈ॥ਨਿਜਰੂ

ਪਤੋਕਰਣੀਹੈਸਬਬੋਥੀ। ਕੇਵਲਹੈਬਕਬਾਦਖੋਲਕ
 ਰਪੜ੍ਹੰਜੁਪੋਥੀ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਕਰੋਤਿਨ
 ਕਾਮੁਖਕਾਲਾ। ਜੋਪ੍ਰਿਤਕਬੁਮਅਭਿਨਬੋਧਬਿਨਫੇ
 ਰਹਿਮਾਲਾ॥੬੧॥ ਫੁਈਆਕਰਣੀਕਹਿਤਹੈਜਾਕੋਨ
 ਉਸਫੋਟਾ। ਚਤੁਰਖਸੁਦਸਅਸੂਕੀਬਹੀਲੰਖਪਰਚੋਟ
 ॥ ਫੁਹੀਲੰਖਪਰਚੋਟਚਲਾਵੈਅੰਚਕਮਾਨਾ। ਤੀਰਨਦ
 ਜਅਨੇਕਸਬਨਕਾਏਕਨਿਸਾਨਾ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕ
 ਵਿਰਾਇਪਵੈਮਨਤਿਨਕੀਸਰਨੀ। ਜਾਕਾਨਾਉਸਫੋ
 ਟਕੁਧਤਹੈਫੁਈਕਰਨੀ॥੬੨॥ ਗੀਗਾਪਾਪਸਿਸਤ

ਤਬਕਟੈਅਵਿਦਮਾਪ

ਪਹਰੇਕਲਪਦਾਰਿਦੁਚੁਗਾਪਾਪਤਾਪਅਰੁਦੀਨਤਾਸਿ
ਤਸਿਗਹੋਇਦੁਗਾਸਿਤਸਿਗਹੋਇਦੁਗਾਅਵਿਦਮਾਅਦ
ਕਲੇਸੁਸਿਸੈਸੋਕਵਿਪ੍ਰਜੇਕ੍ਰਮਕਛੁਰਹੈਨਲੇਸਾਕਹਿ
ਗਿਰਧਰਕਵਿਗਾਇਸੁੰਧਜਿਨਕਾਮਨਚੰਗਾਸੋਭੋਗਤ
ਬ੍ਰਮਾਨੰਦਕਠੋਤੀਤਿਨਕੋਰੀਗਾ॥੬॥ਕਰਦਾਹੋਇਸੀ
ਰਾਮਕੀਐਗੁਰਕੋਪ੍ਰਤਾਪਾਪੁਨਪੁਰਖਾਰਥਾਪਣਾ
ਤਬਕਟੈਅਵਿਦਮਾਪਾਪਾਜੁਰੈਜਬਾਇਹਸੀਜੋਗਾਦੇ
ਹਮਨਾਇੰਦ੍ਰੇਪਾਣਮਾਹਿਕੋਈਰਹੈਨਰੋਗਾਕਹਿਗਿਰਧ
ਰਕਵਿਗਾਇਛੂਦਿਜਾਇਜਨਮਅਰੁਮਰਣਾਕਿਤ

ਕ੍ਰਿਤ ਭੁਯੋ ਪੁਮਾਨ ਬਹੁਰ ਕਛੁ ਰਹੈ ਨ ਕਰਣਾ ॥ ੬੪ ॥ ਬਿ
 ਮਾਰੀ ਜਾਇ ਨ ਗਮਾਨ ਬਿਨ ਕੀ ਜੈ ਜਤਨ ਹਜਾਰਾ ॥ ਮਰ
 ਤਿ ਰੁਕੇ ਉਦੇ ਬਿਨ ਜਮੋ ਨ ਹੋਇ ਭ੍ਰਿਨ ਸਾਰਾ ॥ ਜਮੋ ਨ ਹੋਇ
 ਭ੍ਰਿਨ ਸਾਰਾ ਅੰਧੇਰੋ ਭ੍ਰਿਨ ਪਲਾਵੈ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਰੋਖ ਸਿਸਰ ਰੋ
 ਗਾ ਬਿਨ ਗਮਾਤ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ
 ਚੜ੍ਹੈ ਜਬ ਬੋਧ ਪੁਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸ੍ਰੋਇ
 ਜੇ ਅਗਿ ਬਿਮਾਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਸਿੱਖਾ ਵਈ ਆਕਰਣ ਛੰਦ
 ਜੇਤ ਸਸਕਲ ਅਨੁਰਕੁ ॥ ਖਸਦ ਅੰਗ ਯਹ ਵੇਦ ਕੇ ਯਾ
 ਮੈ ਨਾਨਾ ਯਕੁ ॥ ਯਾ ਮੈ ਨਾਨਾ ਯਕੁ ਬਿਨਾ ਸਤ ਗੁਰ ਨਹੀ

ਪਾਵੈ। ਬੁਝ ਸੋ ਤੀਨੇ ਸੁਨਿ ਜੋ ਗੁਰੀ ਮਲੈ ਤੁ ਆਵੈ। ਕਹਿ
 ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਤ ਜੋ ਜੋ ਮਨ ਸੋ ਬਿਖਿਆ। ਤਬ ਹੋ
 ਇਯ ਬਾਰ ਬਗ। ਨਾਨਕ ਹੀ ਸਿਤਨ ਕੀ ਸਿਖਿਆ। ੬੬
 ਲੀਲਾ ਤੇਗੀ ਦੇਵ ਜੂਝਿ ਸਨਮ ਅੰ ਰੂਪ। ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲਵ
 ਤ ਪੈਂ ਸਬੈ ਤੂੰ ਆਪ ਅਵਤੀ ਸਰੂਪ। ਤੂੰ ਆਪ ਅਵਤੀ
 ਸਰੂਪ ਸੁੰਧ ਪੂਰਣ ਅਬ ਨਾਸੀ। ਅੰਜਰਾ ਅਮਰ ਅਖੰਡ
 ਨਿਰਾਮੈ ਸ੍ਵਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਰਿ
 ਜਕ ਕੋਰ ਰਿਓ ਹੀਲਾ। ਕਹੀ ਬਹਾਨੇ ਮੌਤ ਦੇਵ ਸਬ ਤੇਗੀ
 ਲੀਲਾ। ੬੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੈਨੇ ਪਾਇਆ ਤੁ ਮਹੀ ਇਸਨ ਬੇ

ੴ ਸਰਸੋ ਨਿਬੜੇ ਨਹੀਏਹ ਅਟਪਟੇ ਫੇਗਾਏਹ ਅਟ 47
ਪਟੇਫੇਰ ਅਪਸੁਰਤਾ ਇਤਸੁਰਤਾ ਅੰਰਲਗਾਵੈਹ
ਥਤੋਓਲਟੇਦੁਗਟੇਓਰਤਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇ
ਕੁੰਤਕਾਪਟਕੋਪਗਤਾ ਅਹਿਬ੍ਰਮਜਪਸਦਾਤਬਇਹਮਿ
ਟਹੈਬ੍ਰਗਤਾ ॥੬॥ ਸਕਤੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਕੀਰਾਧੇਕਰਣਜ
ਗਤਾ ਅਨਿਰਦਰ ਨੀਅਨਾਦਅਜਅੰਬਿਨਾਕ੍ਰਿਤਅ
ਵਨਕ੍ਰਾ ਅੰਦਨਾਕ੍ਰਿਤਅਵਨਕ੍ਰਾਪਟਨਾਪਟਨਾਪਟ
ਸੀ ॥ ਬਿਨਉਪਕਰਣਪ੍ਰਚਰਚੈਨਾਨਾਬਿਧਨਟਸੀ
॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਕਰਾਵੈਤਬਲਗਭਗ

ਤੀ॥ ਜਬਲਗਪੁਰਸਨਲਖੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਹੀਮਮਲਹਿਸ
ਕਤੀ॥ ੬੯॥ ਤੁਹੀਸੁੰਧਪ੍ਰਮਾਤਮਾਤੁਹੀਜਚਿਦਾਨੀਦਾਰ
ਤ੍ਰੇਦਯੋਕਹਤਹੈਬ੍ਰਾਸਬਾਸਿਸੁਮੁਕਿਦਾ॥ ਬ੍ਰਾਸਬਾਸਿ
ਸੁਮੁਕਿਦਤਤਬਿਤਯਾਦਤਰੂਸੁਰਾ॥ ਪਰਮੇਸਰਅਦੁਤੀ
ਨਭਾਖਤਤੁਭਾਬਿਨਦੂਸਰਾ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇ
ਧਾਰਨਿਸਚੈਬ੍ਰਹਮੁਹੀ॥ ਤੁਹੀਸਚਿਦਾਨੀਦਸੁੰਧਪ੍ਰਮਾਤ
ਮੁਹੀ॥ ੭੦॥ ਆਪੀਸਾਖੀਕਰਕਹੈਕੋਟਗ੍ਰਿਥਕੋਸਰਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਸੰਤਜਗਮਿਥਿਆਜੀਵਬ੍ਰਹਮਨਿਰਧਾਰਾਜੀ
ਵਬ੍ਰਹਮਨਿਰਧਾਰਕੇਦਪ੍ਰਫੇਦਸੁਨਅਜਾ॥ ਨਿਰਬਿ

ਭੁਗਨਿਰਵੰਦਨਜਾਪੈਸਤੋਤੁਮੋਰਜਾ॥ ਕਹਿਗਿਰਧ ੫੮
 ਰਕਾਵਿਰਾਇਜੁਗਹਿਤਉਪਾਧਉਪਾਧੀ॥ ਪਰਮਪ੍ਰੇਮਕ ੦
 ਵਿਸਾਕਹਿਓਸਾਖੀਕਰਆਧੀ॥ ੭੧॥ ਯਹਿਨਿਸਚੈ
 ਪਰਪੰਕਜਿਸਸੇਈਚਤ੍ਰਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਸੇਈਚਤ੍ਰਪ੍ਰਬੀਨਬ
 ਬੇਕੀਹੋਸੋਪ੍ਰਿਤ॥ ਕਰੈਅਤਤਨਿਰਸਨਅਤਮਲਖੇ
 ਅਖੰਡਤਾ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਆਪਣਾਪ
 ਸਨੇਹੀ॥ ਪ੍ਰਮਾਨਿਦਸੋਰੁਪਐਰਨਹੀਏਹੀਏਹੀ॥ ੭੨
 ਅਤਮੰਤਮਲਨਯਹੈਹੈਏਹੀਅਤਸੈਸੁਧਾ॥ ਉਭੈ
 ਅੰਤਰਾਜਾਨਿਓਕਸੋਚਕਰੈਬਧਾ॥ ਕਸੋਚਕਰੈ

ਦੇਸਿਦਾਅਰਗਤੇਦੇਹਰਗਮੇਚੀਨਾ॥ ੩

ਬੁੱਧਰੇ ਦਨਿ ਸਚੇ ਕਰੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਬਿਮਲ ਕਾਲ ਤੇ ਬਿਮ
ਲ ਮਲ ਨ ਸੁਧਹੋ ਇਨ ਕਬ ਹੀ ॥ ਕਹਿ ਭੀਰ ਧਰ ਕਬ
ਰਾਇ ਜਹੀ ਲਗਾ ਸਾਸ ਤ ਸਿਤਾ ॥ ਸਬ ਕਾਯੇ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ
ਸਰੀਰ ਅਸਾਰ ਅਤੁੰਤਾ ॥ ੭੩ ॥ ਸਰੀਰੀ ਸਕਲ ਸਰੀ
ਰ ਮੇਬਾ ਪਕ ਨ ਭੁਵਤ ਏਕਾ ॥ ਬਾਵਰ ਜੀਗਮਤ ਨ ਜਿ
ਤੇ ਪੈ ਪਾਛਿ ਨ ਅਨੇਕਾ ॥ ਪੈ ਪਾਛਿ ਨ ਅਨੇਕਾ ਦ੍ਰਿਸ ਜਵਰੁ
ਪਾਬਿ ਕਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਾ ਚੇਤ ਨ ਨਿੰਤ ਆਤਮਾ ਐ ਆਬਿ ਭਰ
ਰੀ ॥ ਕਹਿ ਭੀਰ ਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਮਿਏ ਤਬ ਸਬ ਦਲ
ਗੀਰੀ ॥ ਜਬ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸਖਾ ਤੁਹੋਇ ਅਪੋਖ ਸਰੀ

ਗੀ॥੭੪॥ ਕਰਣਸੁਖਮਥੁਲਤੈਂ ਜਿਨ ਜਾਨੇ ਅਰਿਅ
ਤੀਤਾ ਕਾ ਕਰਸ ਕਹੇ ਦੇਵਤਿ ਸਕੂਤ ਕਉ ਸੁਜੁਸੀਤ
ਭੂਉਤ ਕਉ ਸੁਜੁਤੀ ਸਲਹੇ ਤਹ ਬਾਕਿਤ ਤਨ ਕੋ॥
ਤਿਨ ਕਰ ਰਗਜੁ ਦੇ ਸੁਹੇਵ ਤਲੈ ਕਿ ਕਮਨ ਕੋ॥ ਕਹ
ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਇਹ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ
ਰਨਾ॥ ਅਤਮ ਸਭੁ ਤੇ ਪਰੈ ਜੁ ਕਲਪਤ ਕਰਯ ਕਾਰ
ਨਾ॥੭੫॥ ਅਮਰਨਾਥਾਇ ਕਾ ਅਤਮਾ ਸਬ ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇ
ਵਾ ਕੋਟਨ ਮੱਧੇ ਸਿਤ ਜਨ ਜਨ ਤਹੈ ਕੋਊ ਭੇਵਾ ਜਨ
ਤਹੈ ਕੋਊ ਭੇਵ ਬੇਕੀ ਪੁਰਸ ਅਕਮੀ॥ ਅਨਗਤ ਅੰ

੨੯੫ ॥ ਬਿਨੋ ਮਵਤ ਅੰਤੁ ਸਾਮੀ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕ
ਵਿਗਾਇ ਬਿਨਾ ਆਵੈ ਦੁਖੁ ਮਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗਏ ਕੇ
ਨਾਥ ਆਤਮਾ ਸੋ ਤੂੰ ਅਮਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਨਰਾਇਣ ਇਹਿ
ਆਪਹੈ ਸੁਪਕਾਸ ਬਿਗਮਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੋ ਭੂਲ ਬੋ
ਏ ਕਲਪਤ ਅੰਗਮਾਨਾ ॥ ਏਕਲਪਤ ਅਗਿਆਨ ਨਾ
ਨਾ ਬਿਧਨ ਚਨ ਚਾਵੈ ॥ ਘਟੀ ਜਿ ਤੁਜੇ ਉਰਧਾ ਮਰ
ਧਇਤ ਉਤਭਰਮਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾ
ਇਖਾਵੈ ਜਬ ਗਮਨ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ਸੁਪਕਾਸ ਬਿਗਮਾ
ਨ ਆਪਕੋ ਪਿਖੈ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ੭੭ ॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆ

ਪਹਿਬਨ ਐਚੈ ਕਛੁ ਐਰਾ ਅਵਿਦਸੂਧਨ ਮੇਲਗ ਮੇਮੂ ੬੦
 ਤਨ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰਾ ਮੂਤਨ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰਾ ਆਪ ਕੋ ਆਪਨ
 ਜਾਨੈ। ਸੁਤਿ ਸਿ ਮਤ ਪਉਰਾਣ ਸਾਸਤਕਾ ਕਹਿਆਨ
 ਮਾਨੈ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਕ੍ਰਮੇ ਇਤ ਕੋ ਖਿਟ
 ਉਤੈ। ਬਨ ਐਚੈ ਕਛੁ ਐਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪਹੈ ਸੁਤੈ ੧੮
 ਪਤੀ ਚਾਜੇ ਸਬ ਜਗਤ ਕਾ ਕੁਧ ਬਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਨਾ ਜਾਮੈ
 ਦੇਂਦੀਤ ਥਲੇ ਕੜੈ ਸਹਿਤ ਚਤੁਰਦਸ ਭੋਨਾ ਸਹਿਤ ਚ
 ਤਰਦਸ ਭੋਨ ਨਹੈ ਨਹੈ ਇਨ ਦੂਏ। ਜਨੇ ਬੀਧਾ ਕੇ ਪੁ
 ਤਨ ਉਤਪਤ ਕਏ ਨਮੁਏ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾ ੦

ਇਦ੍ਰਿਸਮਿਗਜਲਕੋਕੀਚਾ। ਤਮੇਜਾਏਧਸਮੇਆ
ਪਦ੍ਰੈਕੈਪਰਤੀਚਾ॥੭੬॥ ਅਚਾਬਿਨਜੈਸੇਬਰਨਕੋ
ਰੇਵਤਨਾਹਿਉਚਾਰਾ। ਤਮੇਅਸਤਰੁਤਮੇਤਾਬਿਨ
ਸਿਧਨਹੋਇਬਿਉਹਾਰਾ। ਸਿਧਨਹੋਇਬਿਹਾਰਮਾ
ਨਸੀਬਾਚਕਕਾਯਕਾ। ਸਨਸਫੁਰਣਸੁਦਰਜਨ
ਜਬਲਗਹੋਤਸਹਾਇਕਾ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾ
ਇਰਹੇਸਬਸਮਾਨੇਪਚਿਪਚਿ। ਰੇਵਤਨਾਹਿਉਚਾਰ
ਬਰਣਕੋਜੈਸੇਬਿਨਅਚਾ॥੭੭॥ ਸੁਰਬਿਹੀਨਅਖਰ
ਯਥਾਬਿਜਨਹੋਤਮਰਦਾਰਾ। ਤਮੇਸਤਰਿਤਾਨੀਦ

ਬਿਨਾਹੋਤਪ੍ਰਪੰਚਅਸਾਰਾਹੋਤਪ੍ਰਪੰਚਅਸਾਰਜਹਾਲ ੬੧
ਗਕਾਰਣਕਾਰਯਾਜਤ੍ਰਅਨਿਤਦੁਖਰੂਪਬੇਦਵਿਦਬ
ਦਤਅਚਾਰਯਾਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਸੋਈਤੂਅ
ਨਗਤਪੁਰਪੁਰਾਯਥਾਗਨੀਤਨਗਾਮਪੁਰਛਨ
ਮੇਇਕਸੁਰਾ॥੧॥ਵਿਸਾਚਿਦਵਿਸਵਰਗਕੋਪੁਨ
ਵਿਸਮੇਅਨੁਸੂਤਾਜਗਾਅਧਾਸੂਤਾਮੈਸਬੈਯਾਵਤਭ
ਉਤਕਰੂਤਾਯਾਵਤਭਉਤਕਰੂਤਅਰੋਪਤਰੰਜੁਸਰ
ਪਵਤਾਕ੍ਰਮਕਰਸਿੰਧਪ੍ਰਸਿੰਧਅਨਾਤਮਰੂਪਅਸਤ
ਸਤਾਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਅਤੁਮਾਤੁਹੀਸਪ

ਸ੍ਰਾ॥ ਕਲਨਾਰਹਿਤ ਅਸੂਨ ਜੋ ਚੈਤੀ ਨ ਫਿਸਕੋ ਫਿਸਾ॥
੨॥ ਅੰਤ ਜੋ ਸਬ ਜਗਤ ਕਾ ਸੋਈ ਭੂਮਾ ਪਿਸਨਾ ਜੋਈ
ਪ੍ਰਿਤ ਕਾ ਅਤਮਾ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵੰਨਾ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ
ਭਗਵੰਨਾ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਬਿਸੇਸਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਭੇਦ ਪਰਛੇ
ਦਰਹਿਤ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰਾ॥ ਕਹਿ ਠੀਰ ਧਰ ਕਵਿਰ
ਇਏ ਕਰਸ ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ॥ ਜੋਤੁ ਹੀ ਸਖਾਤ ਪਿੰਡੁ ਬ੍ਰ
ਮੰਡ ਕੋ ਅੰਤਾ॥ ੩॥ ਤਾਗਾ ਜੀਵੰਤੀ ਦੁਤਾਈ ਸਰਕੇ
ਈਸਰਤਾ॥ ਦੋਨੋ ਕਾ ਪਿਸਨਾ ਜੋ ਸੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਤੰਤੁ
ਜੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਤੰਤੁ ਦੁਸਤਗਤ ਭੁਲਾਯੋ॥ ਸਮਾਸੁ

ਕੀ

ਬਸੁ ਸਰਬੰਗ ਅਲਪੰਗ ਅਰੋਪਤਤਾਐ ॥ ਕਹਿਕਾਵਿ ੬੨
ਗਿਰਧਰਜਾਇ ਮੋਹਿਨੀ ਦ੍ਰੁਮੇਜਗੋ ॥ ਈਸੁ ਰਕੇਈਸੁ
ਰਜਜੀਵ ਕੀਜੀਵਤਤਾਐ ॥ ੪੮ ॥ ਛੁਥਾਪਾਣਕੋਧ
ਰਮਹੈਸੀਤਉਸੁਤਨਧਰਮਾ ॥ ਆਤਮਸਦਾ ਅਸਿਗ
ਪੈਗਮਾਨੀਜਾਨੈਮਰਮਾ ॥ ਗਮਾਨੀਜਾਨੈਮਰਮਾ ਐਰਜ ०
ਨੈਨਹੀਕੋਈ ॥ ਕੇਜਾਨੈਜਗਯਾਸਮੁਕੁਪਦਚਾਹਤਜੋ
ਈ ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਾਵਿਰਾਇਗਮਾਨਜਬਪੀਵੈ
ਸੁਧਾਤਬਨਿਰਸਿਸੇਪਿਖੇਪੀ ॥ ਨਕੋਧਰਮਹੈਛੁਧ ०
੮੫ ॥ ਆਰਾਮਰਾਈਸਰੀਰਰਬੁਧਸਾਰਥੀਜਾਨਾ ॥

ਮਨਰੁ ਗਿਐ ਇਵਰੇ ਮਾਰਗਾ ਬਿਖੇ ਪਛਾਨਾ ਮਾਰਗਾ ਬਿਖੇ
ਪਛਾਨਾ ਅਤਮਾਇ ਦੇ ਮਨ ਜੋਗਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਰੋਗੈ ਰੋਗ
ਤਤ ਬ੍ਰਿਤ ਕਹੈ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ
ਦਸਤੁ ਤੈਸਹੀ ਪਮਾਤਮਾ ਬੁੱਧ ਸਾਰ ਥੀ ਜਾਨ ਦੇਹ ਗਬ
ਰਥੀ ਜੁਆਤਮਾ ॥੬॥ ਸੇਸੀ ਅਤਮ ਦੇਵਾਇ ਕਪੁਤ
ਦਿਕ ਸਬ ਸੇਸਾ ॥ ਯਹਿ ਬਿਬੇਕ ਜਾ ਕੇ ਸਦਾ ਤਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਕ
ਲੇਸਾ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਕਲੇਸ ਸਮਝਹਿ ਰਦੇਜ ਬਾਈ ॥ ਅੰ
ਨੇਸੀ ਅੰਨਾ ਅਧਮਾਸਤਦਾਤਮ ਰਹੈ ਨਰਾਈ ॥ ਕਹਿਕ
ਵਿਗਿਰਧਰ ਰਾਇ ਜਾ ਸਮੇਛ ਜਰਨ ਪੇਸੀ ॥ ਐਨਿ

ਰੰਜਨ ਦੇ ਵਾਤਮਾ ਸੋਤੂ ਸੇਸੀ ॥੮॥ ਖਿਪਤਿ ਮੂਰਖ ਬਿ
 ਖਾਪਤਿ ਪੁਨ ਇਕਾਗਰ ਪੁਨ ਨਿਰੋਧਾ ॥ ਪੰਚ ਰੂਮ ਕਾ
 ਚਿੰਤਕੀ ਅਤਮ ਇਕ ਅਵਿਰੋਧਾ ॥ ਅਤਮ ਇਕ ਅਵਿ
 ਰੋਧ ਰੂਮ ਕਾ ਕੋਪਰਕਾਸਕਾ ॥ ਅਪਹੁਲਾਸ ਸਰੂਪ ਪੁਨ
 ਜੜਵਰਗ ਹੁਲਾਸਕਾ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਚਿ
 ਦਾਨਿ ਦਸਦਾ ਅਲਿਪਤਾ ॥ ਲਿਪਾਇ ਮਾਨ ਮਨ ਬੁੱਧ ਬਿੰ
 ਤੇ ਜੈ ਮੇ ਖਾਪਤਾ ॥੯॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖ ਪਤਿ ਪੁਨ
 ਮੂਰਛਾ ਔਰ ਸਮਾਧਾ ॥ ਪਾਂਚ ਅਵਸਥਾ ਬੁੱਧ ਕੀ ਅਤਮ ਰ
 ਤਿਤੁ ਉਪਾਧਾ ॥ ਅਤਮ ਰਹਿ ਰੂਪ ਅਕਰਤਾ ਸਦਾ

ਅਭੁਗਤਾ ਛੁਪਾਪਿਪਾਸਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਤ ਸਰਤੇ ਮੁਕ
ਤਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਬਿੱਤੀ ਜੁ ਬਿਖੇਖ ਚਿਕ
ਗੁਤਾ ਸਬੀ ਅਨਤ ਮਧਰ ਮਸਮਾਧ ਪ੍ਰਸੰਤ ਲੋਜ
ਗੁਤਾ ੬੬ ॥ ਕਰਮ ਜੁ ਅਸ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਕਹੇ ਜੈ ਨਮਤਮ
ਗਿ ਸੋ ਸਬ ਧਰਮ ਅਨਤਮ ਆਤਮ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ
ਆਤਮ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਯਾਹਿ ਮੈ ਹੇਤ ਬਖਨੋ ਕਰਤ
ਬਿਨ ਨ ਕਰਮ ਆਤਮ ਅਕ੍ਰੈ ਮਨੋ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ
ਕਵਿਰਾਇ ਤਿਯ ਗੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਬ ਕ੍ਰਮਾ ਉਦਾਸੀ ਨਾਮ
ਸਿਧਾ ਵਿਖੇ ਕਹੈ ਸੇ ਕ੍ਰਮ ॥ ੬੭ ॥ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਨ ਜੇ ਜੋ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਸੋਭਿਪਾਧਕੋਮੂਲਾਕਾਯਕਬਾਚਕਮਾਨਸੀਸ ॥੪॥
 ਬੈਆਪਨੀਭੂਲਾਸਬੈਆਪਣੀਭੂਲਾਮੋਖਹਿਤਕਰਹਿ
 ਜੁਕਰਣੀਜਿਉਗਵਿਚਾਹੇਤੇਜਜਾਇਖਦੇਤਕੀਸ
 ਰਣੀਕਹਿਗਿਰਧਰਜੋਪੁਰਸਸਾਧਸੇਸਬੀਅਨਤਮ
 ਸੁਤੇਸਿੰਧਅਪਵਰਗਰੂਪਚਿਦਪਨਤੂਆਤਮਾ॥੯॥
 ਮਾਯਾਮੋਹਮਦਰਗਮਨਮਮਤਾਦਿਭੁਅਰੁਕਾਂਮਾਇ
 ਦੁਜਾਂਮੇਨੀਪਾਈਏਸੋਪਰਮੇਸਰਰਾਮਾਸੋਪਮੇਸਰਰਾ
 ਮਸਰਬਕੇਜਾਨਦਹਾਰਾਐਰਸਬੈਅਧਮਸਤਾਪ
 ਅਧਿਸ਼ਟਾਅਪਾਰਾਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਧਮ॥੦॥

ਨਧਰਸੁਨਰੇਭੁਯਾਸਿਤੋਭੁਰਮਾਤੁਹੀਅਰੋਪਤਜਾਮੈ
ਮਾਯਾ॥੬੨॥ਅਲਾਸਾਹਰਗਤੇਨਜੀਕਪੈਜਾਸਬੈ
ਜਹੂਰਾਬਾਤਨਜਾਹਰਯਕਅਲਫਹਸਤੀਇਲ
ਮਸਰੂਰਾਹਸਤੀਇਲਮਸਰੂਰਨੂਰਹਰਦਖਤ
ਪੈਹਾਜਰਾਪਰਦਦਗਾਰਖੁਦਾਇਵੰਦਬਰਗਕਿ
ਯਹੀਕਾਦਰਾਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਮਾਰਤਿ
ਨਕੇਸਿਰਖੱਲਾਜੋਖੁਦਾਇਖੁਦਾਬਿਨਦਿਗਰਅ
ਵਰਕੋਮਾਨਤਅੱਲਾ॥੬੩॥ਬਾਣੀਮਾਤ੍ਰਜਗਤਅਬ
ਚਿਦਵਿਕੇਕਨਰਿਹਾਜਮੇਮਿਦਸਤਪਦਮਿਥਿਯਾ ੭

ਤਿਉ ਕਲਪਤ ਪ੍ਰਪੰਚਾ ਤਮੋ ਕਲਪਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤਿਤ ਮਲ ॥ ੧੫ ॥
 ਜੈ ਸੇਬ ਸਤ੍ਰਾ ਕਨਕ ਮਾਰਿਆ ਖੰਨ ਲੋਹ ਮੇਜਾ ਨੇ ਸਸਤ੍ਰਾ ॥
 ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਦੇ ਤਕੀ ਪੁਰੁ ਉਰਾ ਣੀ ॥ ਚਿ
 ਦ ਵਿਡੇ ਕ ਕਨ ਰੰਚ ਜਗਤ ਮਾਤ੍ਰ ਸਬ ਬਾਣੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਬਾਣੀ ਬਿਖੇ ਨ ਕਰ ਸਕੈ ਮਨ ਕੀ ਜਹਾਂ ਨਹੀ ਮਾਯੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
 ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਿ ਮੇ ਸੋਲੀ ਯੋ ਮਰੀ ਮਾਯੋ ਸੋਲੀ ਯੋ ਮਰੀ ਮਾਯ
 ਨ ਪੋਆ ਪਨਿਹ ਰੋਮੋ ਮੋਹ ਸੀਸੇ ਵਿਪੀਤ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕਾ ਮੂਲ ਉਖ
 ਰੋਮੋ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਬਿਲੋ ਵਹੁ ਕਹੇ ਪਾਣੀ ॥
 ਮਨ ਕੀ ਜਹਾਂ ਨਹੀ ਮਾਯੋ ਸੋ ਕਰ ਸਕੈ ਨ ਬਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥

ਬੈਦਕਲੋਕਕਸੁਪਅਸੁਪਯਾਵਤਹੈਪਰਯੋਗਾਅਧਿਸ੍ਠਾਂ
ਨਮਾਹਿਕਲਪਤਸਬੈਤਾਤੇਤਮਾਗਨਯੋਗਾਭਾਂਤੇਤਮਾ
ਗਨਯੋਗਸਰਬਥਾਸਬਦਨਿਰੰਤਰਾਪਰਾਪਸੀਤੀਮੰ
ਧਬੈਖਰੀਵਾਕਪ੍ਰਤੰਤਰਾਕਹਿਕਵਿਗਿਰਧਰਗਾਇ
ਅਸਤਜੜਦੁਖਮੇਕੈਦਕਾਯਾਵਤਹੈਪ੍ਰਯੋਗਸੁਪਾਸੁਪ
ਲੋਕਕਦੈਦਕਾ॥੬॥ਮਿਟੀਮੂਲਾਅਵਿਦਮਾਭੁਯੋਅਨੰਦਕੋ
ਠਠਾਜੇਸੀਕਰਣੀਰਿੰਦਗੀਤੈਸੋਗੀਤਾਪਠਾਤੈਸੋਗੀਤ
ਪਾਠਰਹੈਨਿਤਉਚੀਸੁਰਸੋਬ੍ਰਮਸਾਗਰਮੇਮਗਨਭੁਯੋ
ਬਚਿਯੋਤੈਜੁਰਸੋਕਾਹਿਗਿਰਧਰਕਾਵਿਰਾਇਵਾਸੁਤ੍ਰੀ

ਸ਼ਹਟੀ। ਭੁਯੋ ਅਨੰਦ ਕੋ ਰਾ ਰਾ ਵਿਦਿਆ ਮੂਲਾ ਮਿਟੀ। ੬੬
੧। ਮੂਲਾ ਮਿਟੀ ਅਵਿਦਿਯਾ ਜਨਮੋ ਅਪਨਾ ਆਪਾਨਾ
ਸੇਪੰਚਕਲੇਸ ਪੁਨਖਟ ਵਿਕਾਰ ਤਈ ਤਾਪਾ ਖਟ ਵਿਕਾਰ
ਈਤਾ ਪਸਹਤ ਮੋਹ ਗਏ ਪਲਾਈ। ਸੋ ਕਬਿਤਾ ਅਪਰੀਮ
ਨਿਰੰਕੁਸ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਪਾਈ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਗਾਇ ਸੂ
ਨਭੁਏ ਸਬ ਪ੍ਰਤਕੂਲਾ। ਅਤਮ ਬੋਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਵਿਦਿਆ
ਮਿਟ ਗਈ ਮੂਲਾ। ੬੭। ਅਵਸਥਾ ਉਤਮ ਸਾਹਿਜ ਹੈ ਮੱਧਮ
ਧਰਣਾ ਪਾਨਾ। ਕਨਿਸ਼ਾ ਚਿੰਤਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਤਿ ਕਨਿਸ਼
ਧਮਾ ਧਮਾਨਾ। ਅਤਕਨਿਸ਼ਾ ਧਮਾ ਧਮਾਨਾ ਦਰਤ

ਤਕਸਮਪਤਿਰੀ

ਲੋਕਕਜੇਤੀਸੋਤਮਅਧਮਪਛਾਂਨਲੁਭਾਸੁਭਯਾਵਤਤੇ
ਤੀ।ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਅਵਰਸਗਰੋਤਜਫਸ
ਤਾ।ਗੁਣਕਰੋਇਕਵਹੀਕਹੀਜੋਪ੍ਰਿਥਮਅਵਸਥਾ।੬
ਪਾਪਤਕੀਪਾਪਤਿਭਈਨਿਸਿਜੇਅਪ੍ਰੇਖਾ।ਮਲਨਵਾਸ਼ਾਮਿਟ
ਗਈਉਪਜਮੋਵਿਰੂਸਿਤੋਖਾ।ਉਪਜਮੋਵਿਰੂਸਿਤੋਖਰਹੀ
ਕਥਨੀਪੁਨਕਰਨੀ।ਗਮਨਕਲਾਇਕਪ੍ਰਗਟੀਮੂਲਅ
ਵਿਦਨਾਹਰਨੀ।ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਨਿਜਪ੍ਰਿਤਕ
ਵਿਦਨਾਸਤਕਸਮਪਤਿ।ਬਰਣਗ੍ਰੰਥਕੋਕਰੋਭਈਪਾਪ
ਤਿਕੀਪਾਪਤਿ॥੧੦॥।ਇਤਿਸੀਬ੍ਰਹਮਵਿਦਨਾਕੁੰਡਲੀਅਸ

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

